

BULLARIUM

ROMANUM

PP. I. 8.

BULLARUM
DIPLOMATUM ET PRIVILEGIORUM
SANCTORUM ROMANORUM PONTIFICUM
TAURINENSIS EDITIO

LOCUPLETIOR FACTA
COLLECTIONE NOVISSIMA PLURIUM BREVIUM, EPISTOLARUM, DECRETORUM ACTORUMQUE S. SEDIS
A S. LEONE MAGNO USQUE AD PRAESENS

CURA ET STUDIO
COLLEGII ADLECTI ROMAE VIRORUM S. THEOLOGIAE ET SS. CANONUM PERITORUM

QUAM
SS. D. N. PIUS PAPA IX
APOSTOLICA BENEDICTIONE EREXIT

—
TOMUS VIII
—

A GREGORIO XIII (an. MDLXXII) ad SIXTUM V (an. MDLXXXVIII)

AUGUSTAE TAURINORUM
SEB. FRANCO ET HENRICO DALMAZZO EDITORIBUS
M DCCC LXIII

Huiusce operis Editores Taurinenses, Legum beneficio se uti velle pro additionibus notisque, declarant, ita ut, sine eorum facultate, aliquid praeo iterum committere liceat nemini.

LECTORI BENEVOLO SALUTEM

Quid causae fuerit cur huic volumini in vulgus edendo duos ferme annos immorati simus, dicere haud vacat, ne recantemus ea, quibus iam alias lectorum aures defatigavimus. Non equidem nobis quidquam est miserius quam impedimentis ambagibusque detineri, nec quidquam optatius quam laboriosis atque festinatis studiis properare. At haud voti sententia compotes effecti sumus, incidimusque in Scyllam cupientes vitare Charybdim. Licet sero, verum aliquando tamen Magni Romani Bullarii octavum volumen excipe, Lector optime, ut soles, comiter honesteque. Illud Mainardianae editionis tertiam et quartam tomi IV partem complectitur; quarum prima Pontificis Optimi Maximi Gregorii XIII acta ab initio pontificatus ad annum usque MDLXXXI capit; altera vero eiusdem Summi Antistitis ad regiminis sui extremum reliqua monumenta refert, unaque simul immortalis Sixti papae V priores tres dominationis annos. De quorum magnitudine, gravitate, prae-

stantia, deque in Iesu Christi catholicam et apostolicam Ecclesiam utilitate si quis fortasse anceps dubiusque haereret, is non modo rubricarum syllabum, verum etiam rerum indicem (quem accuratissime, quantum quantum licuit, non absque diuturno labore, concinnavimus) momento temporis percurrat delibetque; videbit profecto quam verissime a divo Hieronymo scriptum: « Ex quo intelligimus Ecclesiam usque ad finem mundi conculsi quidem persecutionibus, sed nequaquam posse subverti; tentari, non superari: et hoc fiet quia Dominus Deus omnipotens, sive Dominus Deus eius, id est, Ecclesiae, se facturum esse pollicitus est; cuius promissio lex naturae est » (*Comment. in Amos, lib. III, cap. IX, ed. Vallars., tom. VI, pag. 358*).

Utere labore nostro, Lector benevole, nosque habeto in Domino commendatos.

Augustae Taurinorum, kalendis decem. M DCCC LXIII.

Editores Taurinenses
SEB. FRANCO ET HENRICUS DALMAZZO

INDICULUS
SS. PONTIFICUM CONSTITUTIONUM
QUAE IN TOMO VIII
EXTRA ORDINEM CHRONOLOGICUM VAGANTUR.

(Vide Adv. praepositam indiculo tomi x).

Datum A. D.	Pag.	Datum A. D.	Pag.
PIUS IV.			
21 Augusti 1560	De benignitate 32	21 Februarii 1580 ^a	Pro excellenti 362
PIUS V.			
30 Aprilis 1566	In eminenti 3	7 Martii 1580 ^d	Pietatis et christianae . . . 365
5 Aprilis 1567	Alias emanarunt 32	10 Martii 1580 ^e	Ut sanctissimum 369
1 Octobris 1567	Ex omnibus afflictionibus . 314	1 Maii 1581	Almam Urbem nostram . . . 372
GREGORIUS XIII.			
1 Martii 1572	In praecelsa 505	28 Maii 1581	Christianae nobiscum . . . 373
25 Martii 1572	Aequum reputamus 515	7 Iulii 1581	Ne per praecinsertas . . . 335
5 Decembris 1572	In supereminenti 519	23 Decembris 1581	Dubis quae emergunt . . . 115
15 Iulii 1574	Ut ceteri 56	7 Augusti 1582	Ex debito 394
13 Aprilis 1575	Decet Apost. Sedem 526	7 Novembris 1582	Cupientes 390
25 Iulii 1575	Copiosus 541	3 Decembris 1582	Alias emanarunt 194
15 Octobris 1575	Pro apostolicae 544	5 Decembris 1582	Consueverunt 413
(Incertae datae ^a)	Sanctissimus Dominus . . . 133	1 Ianuarii 1583	Exposcit debitum 404
27 Martii 1576	Ad apostolicae dignitatis . 530	1 Ianuarii 1583	Cum, sicut exponi 405
1 Aprilis 1576	Sacrosanctae R. E. 534	26 Iulii 1583	Cum alias 376
28 Aprilis 1576	In supereminenti 537	23 Iunii 1584	Immensa Dei 480
12 Iulii 1576	Romani Pontifices 634	SIXTUS V.	
18 Decembris 1576	Apostolicae Sedis 391	1 maii 1585	Rationi congruit 583
25 Maii 1577	Cogit muneris apost. 181	(Absque die et mense) 1585	In caeli throno 593
1 Maii 1578	Inter multiplices 196	5 Februarii 1586	Laudabilis 624
29 Aprilis 1579	Consuevit Rom. Pont. 59	1 Maii 1586	Aequum arbitramur 765
29 Ianuarii 1579 ^b	Provisionis nostrae 314	7 Maii 1586	Divinae charitatis 634
30 Octobris 1579	Dum attentata 560	26 Iunii 1586	Cum nos nuper 670
		3 Octobris 1586	Cum sicut accepimus . . . 770
		15 Novembris 1586	Dum ad uberes 802
		22 Ianuarii 1587 ^f	Immensa aeterni Dei . . . 085
		23 Aprilis 1588	Cum adeo pium 081
		21 Octobris 1588	Ad Romanum 955
		(Absque data)	Immensa aeterni Dei . . . 085
		25 Novembris 1589 ^g	Sanctissimus D. N. dixit . 816

^a At ponitur sub ann. 1575.

^b Forsan legendum 1580, et tunc esset in ordine.

^{c d e} Forsan legend. 1581, et tunc essent in ordine.

^f At puto legend. 1588, nam ponitur pontif. ann. III, quo in casu bulla suo ordine reperiretur.

^g Ed. Main. legit 1586, at erronea; ed. Cherub. habet 1589.

GREGORIUS XIII

PAPA CCXXVIII

Anno Christi MDLXXII

An. C. 1572 **G**regorius decimus tertius, Italus, Bononiae ortus an. MDII, Hugo antea dictus, Christophori de Boncompagnis filius, S. R. Ecc. presbyter cardinalis tituli S. Sixti, creatus tertio idus maii MDLXXII, coronatus in festivitate Pentecostes XIII kal iunii, vixit in pontificatu annos duodecim, menses decem, dies viginti et octo; creavit cardinales triginta quatuor; obiit die decima aprilis an. MDLXXXV; eius cadaver ad basilicam S. Petri in sacello, quod ipse construxerat et Gregorianum nuncupaverat, conditum fuit. Vacavit Sedes dies duos.

Bull. Rom. Vol. VIII.

1

I.

An. C. 1572 *Statuit quod in causis forum ecclesiasticum concernentibus, in Indiis occidentalibus et insulis maris Oceani regi Hispaniarum subiectis, si a sententiis pro tempore latis appellari contigerit, ab episcopo ad metropolitanum, a metropolitano ad ordinarium viciniorem appelletur, absque rescripto Sedis Apostolicae* ¹.

Gregorius Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exposcit debitum pastoralis officii, cui, disponente Domino, providemus, ut litium

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Exordium.

dispendiis, quae in foro ecclesiastico pro tempore tractantur, ea, qua fieri potest, celeritate succurratur.

Series facti.

§ 1. Exponi sane nobis nuper fecit carissimus in Christo filius noster Philippus, Hispaniarum rex catholicus, quod in partibus civitatum, terrarum et locorum, oppidorum et dominiorum Indiarum terrae firmae et insularum maris Oceani, ob locorum a Romana Curia distantiam, difficile admodum rescripta apostolica haberi queunt, et propterea appellationes, quae a quibusvis sententiis in causis tam criminalibus quam aliis quibuscumque forum ecclesiasticum concernentibus pro tempore latis interponuntur, difficulter admodum recipi et admitti possunt; ac propterea incolarum praedictorum dispendiis, quae ex litium longitudine proveniunt, valde consultum foret, si duae sententiae pro tempore latae rem iudicantem facerent, et ab illis amplius appellare non liceret. Quare idem Philippus rex nobis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Appellatio in Indiis ab episcopo ad metropolitanum fieri potest.

§ 2. Nos, qui populorum quorumlibet quietem et commodum, quantum cum Domino possumus, libenter procuramus, eundem Philippum regem a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore consentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, volumus et apostolica auctoritate decernimus quod in omnibus regnis, terris et dominiis Indiarum terrae firmae et insularum maris Oceani, et alias quomodocumque et qualitercumque nuncupatis, dicto Philippo regi mediate vel immediate subiectis,

quandocumque, in causis tam criminalibus quam aliis quibuscumque forum ecclesiasticum concernentibus, a sententiis pro tempore latis appellari contigerit, si sententia ab episcopo lata, ad metropolitanum:

§ 3. Si vero prima sententia ab ipso metropolitano promulgata fuerit, ad ordinarium viciniorum, absque aliquo alio Sedis Apostolicae rescripto appelletur; et si secunda sententia primae sententiae conformis fuerit, vim rei iudicatae obtineat, et executioni per eum, qui eam tulerit, quacumque appellatione non obstante, demandetur: si vero illae duae, sive ab ordinario et metropolitano, sive a metropolitano et ordinario viciniorum latae, conformes non fuerint, tunc ab altero metropolitano vel episcopo, a quo prima lata fuit sententia, ad viciniorum eiusdem provinciae episcopum appelletur, et duas ex ipsis tribus sententias conformes, quas etiam vim rei iudicatae habere volumus, is, qui ultimo loco iudicaverit, exequatur, quacumque appellatione non obstante.

Si prima sententia a metropolitano lata fuerit, ad episcopum viciniorum appellatio interponi poterit.

§ 4. Decernentes omnia et singula, alias quam ut praemittitur intentata et facta, iudicia nullius prorsus roboris et momenti fore, et quascumque, modo praedicto non servato, interponendas appellationes, nullas, irritas et inanes existere; sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam loci ordinarios et causarum Palatii Apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari debere; irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis; ac quibusvis, etiam municipalibus et particularibus, illarum partium legibus, statutis et consuetudinibus, etiam iuramento,

Derogatio contrariorum.

confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis iudicibus, tam ordinariis quam delegatis, et quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis, clausulis, irritantibusque et aliis decretis quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 6. Ceterum, quia difficile foret praesentes litteras ad singula quaeque loca deferri, volumus et similiter apostolica auctoritate decernimus quod illarum transumptis manu alicuius notarii publici subscriptis etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xv maii MDLXXII, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 15 maii 1572, pontif. anno I.

II.

Pro congregatione S. Benedicti in regno Portugalliae deputatio executorum litterarum Pii V super erectione dictae congregationis ¹.

Gregorius episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori ac archidiacono de Vermeim in ecclesia Bracharen. et ministro monasterii per ministrum gubernari soliti Sanctissimae Trinitatis Ulyxbonensis, Ordinis Redemptionis Captivorum, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Iustis petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis. Dudum siquidem felicis recor-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

dationis Pio Papa V praedecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequents.

§ 1. Pius episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. In eminenti dignitatis apostolicae specula, meritis licet imparibus, divina dispositione vocati, ad ea libenter intendimus, per quae, eliminatis singulis religiosorum Ordinum abusibus et incommodis, quae in eos tractu temporis diversimode irrepererunt, antiquis suis praerogativis et pristinae dignitati restituantur; et ut id facilius subsequi possit, catholicorum regum vota, quae ad id tendere conspiciamus, libenter ad exauditionis gratiam admittimus, aliasque desuper disponimus, prout, rerum et temporum qualitate pensata, conspiciamus in Domino salubriter expedire. Sane charissimus in Christo filius noster Sebastianus, Portugalliae et Algarbiorum rex illustris, exponi nobis nuper fecit quod ipse, dudum provide considerans quamplura monasteria Ordinis Sancti Benedicti, in suo Portugalliae regno consistentia, partim ob praefatorum suorum, qui eis hactenus praefuerunt vel illa in commendam obtinuerunt, negligentiam malumque regimen, partim ob depravatos in eis pro tempore existentium monachorum mores, ab antiqua illa dicti Ordinis disciplina et religione ita discessisse, ut ibi nulla formae regularis observantiae vestigia superesse videantur; ac propterea, afflictis ibi praefatae Religionis rebus succurrere, illaque in eodem regno suo, ad divinae Maiestatis honorem et gloriam, meliori quo posset modo reparare desiderans, cum praesertim illam in Italiae et Hispaniarum provinciis aliisque locis feliciter florere prospiceret, duos spectatae religionis et prudentiae ipsius Ordinis monachos reformatos ex provincia Castellae accersivit, quorum opera virtuteque una congregatio monachorum Ordinis huiusmodi in Portugalliae regno huiusmodi, ad instar Castellae seu Sanctae Iustinae de Padua vel Cassinensis congregationum,

Pii V, constitutio super erectione congregationis.

institui posset. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, tam sanctum et necessarium opus absque nostra et Sedis Apostolicae auctoritate ad optatum finem perducere facile nequeat, idem Sebastianus rex nobis humiliter supplicari fecit, ut eiusdem Religionis S. Benedicti restorationi salubriter in dicto regno consulere, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, qui votis quibuslibet, praesertim regularis disciplinae observationem concernentibus, quantum cum Deo possumus, libenter annuimus, eundem Sebastianum regem a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, unam congregationem omnium et singulorum monasteriorum virorum Ordinis Sancti Benedicti huiusmodi in eodem regno existentium, quae de iure patronatus ipsius Sebastiani regis existunt, sub invocatione eidem Sebastiano regi benevisa, etiamsi ipse illam ab uno ex dictis monasteriis denominari, monasteriumque huiusmodi illius caput esse, vel aliquam in ea praerogativam seu praerogativam habere voluerit, ad praedictarum congregationum instar, cum solitis eius privilegiis, facultatibus, favoribus, indultis et gratiis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, ex certa scientia, perpetuo erigimus et instituimus; necnon illi sic erectae omnia et singula dicti Ordinis S. Benedicti monasteria virorum, in dicto regno consistentia, et de iure patronatus ipsius Sebastiani regis existentia, ut praefertur, quaecumque, quotcumque et qualiacumque sint, et per quoscumque,

etiam venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales et legatos de latere, in titulum, commendam vel administrationem vel alias obtineantur, vel actu nunc quovis modo vacent, etiamsi tanto tempore vacaverint, quorum omnium provisio, iuxta Lateranensis statuta concilii aut alias canonicas sanctiones, ad Sedem Apostolicam legitime devoluta existat, et de illis etiam consistorialiter disponi consueverit seu debeat, super illis quoque inter aliquos, etiam cardinales praefatos, lis pendeat indecisa, cum dilectis filiis illorum prioribus, conventibus, monachis quibuscumque, sine tamen praeiudicio facultatis disponendi de monasteriis virorum in regno praedicto consistentibus et de iure patronatus Sebastiani regis existentibus huiusmodi, illorum occurrente vacatione ac iurium Sedis praedictae, auctoritate et tenore praedictis, subiicimus, supponimus, incorporamus et aggregamus; illique ac eius monasteriis, prioribus, conventibus et monachis praedictis, quod de cetero omnibus et singulis privilegiis, praerogativis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, indulgentiis, favoribus, indultis et gratiis, tam spiritualibus quam temporalibus, quibus congregationes praedictae et earum quaelibet, suaeque monasteria eorumque personae in genere vel in specie, etiam ex aliorum Ordinum communicatione et ex concessionibus apostolicis et alias utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad earum instar, sed pariformiter et aequae principaliter, absque ulla prorsus differentia, uti, potiri et gaudere libere et licite valeant, concedimus et indulgemus; necnon alterum ex duobus monachis praefatis, per ipsum Sebastianum regem, ut praefertur, accitis, aut alium dicti seu alterius Ordinis religiosum virum, ad hoc

per eundem Sebastianum regem nominandum, in visitatorem et reformatorem generalem congregationis et monasteriorum huiusmodi, ac omnium et singulorum prioratum et aliorum locorum regularium dicti Ordinis S. Benedicti, necnon abbatum, priorum, conventuum, monachorum et aliarum personarum suarum, exceptis tamen ex illis cardinalibus praedictis, ad decennium tantum constituimus et deputamus; illique sic constituto et deputato, ut monasteria, prioratus et alia loca, ac abbates, priores, conventus et personas congregationis erectae huiusmodi iuxta concilii Tridentini decreta visitare, tam in capite quam in membris reformare, delinquentesque et inobedientes ac rebelles carcerare, castigare et punire, ac regularia congregationis praedictae instituta, illuc introducere, ac congregationis erectae monasteria et prioratus huiusmodi in commendam pro tempore obtinentes, cuiuscumque status existant, etiamsi cardinalatus honore praefulgeant, ad congruas fructuum, reddituum et proventuum portiones illorum conventibus praedictis, ad hoc ut ipsi, ibi regulariter, tranquille et commodius vivendo, liberius Altissimi beneplacitis vacare possint, assignandum et cum effectu tradendum, etiam sub censuris ecclesiasticis, ac pecuniariis necnon monasteriorum et prioratum aliorumque beneficiorum et officiorum per eos pro tempore obtentorum privationis poenis, aliisque opportunis iuris et facti remediis cogere et compellere, ac quascumque ordinationes et statuta aliarum congregationum huiusmodi in toto vel parte assumere, necnon alia ad salubre regimen congregationis ac monasteriorum et personarum huiusmodi conducibilia, licita tamen et honesta ac dicto concilio non contraria, condere, quae, postquam condita forent, etiam ex tunc, prout ex ea die, dicta auctoritate

apostolica confirmata et approbata sint et esse censeantur eo ipso. Congregationem quoque seu generale capitulum ipsius sic erectae congregationis, hac prima vice, ubi et quando sibi videbitur, sub similibus censuris et poenis, convocare et indicere illique praesidere, necnon per eum statuta et ordinata, sub eisdem censuris et poenis, et quacumque appellatione remota, debitae executioni demandare et demandari facere; necnon inobedientes et rebelles sibi non parentes, censuras et poenas huiusmodi incurrisse declarare illasque etiam iteratis vicibus aggravare et interdictum ecclesiasticum apponere, auxiliumque brachii saecularis, si opus sit, invocare, ceteraque in praemissis necessaria et opportuna, necnon omnia et singula ea, quae generales ministri Ordinis Mendicantium in sui Ordinis domibus, et circa ea, alias tamen iuxta ipsius Ordinis regularia instituta, et sine praeiudicio iurium Sedis praedictae, ac eorumdem monasteriorum fundatorum voluntatem, facere, exercere et exequi similiter possit et valeat, auctoritatem et facultatem concedimus; et insuper quod de cetero in ipsa erecta congregatione constitutio felicitis recordationis Clementis Papae III, praedecessoris nostri, quae incipit *In singulis*, quoad visitatorum electionem, alias tamen iuxta erectae congregationis instituta, necnon alia dicti Ordinis S. Benedicti reformationem concernentia, observari debeat, statuimus et ordinamus. Decernentes quod si dicto decennio durante generalis reformatore, per Sebastianum regem nominandus huiusmodi, decesserit, vel idem Sebastianus rex illum amoveat, liceat eidem Sebastiano regi alium ipsius loco, et secundi ac tertii loco, vel etiam ulterius etiam alium nominare, ita tamen quod post dictum decennium congregatio erecta huiusmodi illorum loco alios, iuxta

dictae congregationis Cassinensis statuta, et alias iuxta illius privilegia, eligere debeant et teneantur, qui eo ipso dicta auctoritate apostolica constituti, cum eisdem auctoritate et facultate sint et esse censeantur; necnon praesentes litteras, ac praemissa omnia et singula in eis contenta, nullo unquam tempore, quovis quaesito colore vel ingenio, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis nostrae defectu notari vel impugnari posse, sed illa omnia et singula valida et efficacia fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et inviolabiliter observari; sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam cardinales praedictos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et diffiniri debere; irritum quoque et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus piae memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, et aliis apostolicis constitutionibus; ac monasteriorum et Ordinis Sancti Benedicti praedictorum, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis ac litteris apostolicis eidem Ordini Sancti Benedicti, illius superioribus et personis, cum quibusvis clausulis et decretis, etiam imperatoris et regum contemplatione, aut alias quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de eis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio habenda, vel aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent praesentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specia-

liter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino liceat hanc paginam nostrae absolutionis, erectionis, institutionis, subiectionis, suppositionis, incorporationis, aggregationis, concessionis, indulti, constitutionis, deputationis, statuti, ordinationis, decreti et derogationis infringere, aut ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, pridie kalendas maii, pontificatus nostri anno 1.

§ 2. Nos igitur, cupientes dilectis filiis abbatibus, prioribus, monachis et personis congregationis Sancti Benedicti huiusmodi, de opportuna iudicium, qui sibi in praemissis efficacia defensionis praesidio assistant, deputatione providere, eorumdem abbatum, priorum, monachorum et personarum huiusmodi supplicationibus in hac parte inclinati, discretioni vestrae per praesentes committimus et mandamus quatenus vos vel duo aut unus vestrum, per vos vel alium seu alios, litteras praedictas et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit; ac quoties pro parte abbatum, priorum, monachorum et personarum huiusmodi seu alicuius eorum fueritis requisiti, solemniter publicantes, sibi in praemissis efficacia defensionis praesidio assistentes, faciatis, auctoritate nostra abbatibus, priores, monachos et personas erectione, institutione, subiectione, suppositione, incorporatione, aggregatione, concessionem, indulto, constitutione, deputatione, statuto, ordinatione, decreto, derogatione et aliis praemissis, iuxta dictarum litterarum continentiam et tenorem, pacifice frui et gaudere, non

Confirmatio
praefatarum
litterarum,
quorum
executio
committitur.

permittentes eos, seu eorum aliquem desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 3. Non obstantibus praedicta Bonifacii praedecessoris, qua cavetur ne quis extra suam civitatem vel diocesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam diacetam a fine suae dioecesis, ad iudicium evocetur, seu ne iudices a Sede Apostolica deputati, extra civitatem vel diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque propterea procedere, aut alii vel aliis vices suas committere audeant vel praesumant; et de duabus diacetis in concilio generali edita, dummodo ultra tres aliquis, auctoritate praesentium, ad iudicium non trahatur; ac aliis apostolicis constitutionibus, necnon omnibus illis, quae in dictis litteris expressum fuit non obstare, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, octavo kalendas iunii, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 25 maii 1572, pontif. anno 1.

III.

Facultas religiosorum Societatis Iesu eligendi conservatores in eius causis, ac iurisdictio ipsorum conservatorum ex indulto Pii V.

Gregorius Papa XIII, ad perpetuam rememoriam.

Equum reputamus et rationi consonum ut ea, quae de Romani Pontificis gratia processerunt, licet, eius superveniente obitu, litterae apostolicae desuper confectae non fuerint, suum sortiantur effectum.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Pio PP. V, praedec. nostro, pro parte dilectorum filiorum praepositi generalis et religiosorum Societatis Iesu exposito quod, cum dicta Societas, benedicente Domino, longe lateque esset propagata, ac ad Dei laudem et honorem militantisque Ecclesiae profectum in dies augetur, et propter diversa bona temporalia, quae collegia scholarium sub eorum cura instituta possidebant, conservanda et recuperanda, lites aliaque forensia frequentes subire necessario cogeretur, exindeque fieret ut eius personae, quae, animarum saluti implicitae, litium anfractus, qui ab eorum institutis valde dissonabant, evitare cupiebant, ab earum ministerio, non sine animi sui dolore, cum animarum huiusmodi dispendio distraherentur; et eidem praedecessori, pro parte eorumdem praepositi generalis et religiosorum, asserentium eorum bona a quorumcumque locorum ordinariorum iurisdictione libera et exempta ac sub Romani Pontificis et Sedis Apostolicae protectione alias recepta fuisse, humiliter supplicato ut eorum quieti, more pii patris, ac alias in praemissis oppor-

1 Hanc Religionem primo loco approbavit Paulus III, ut in eius const. xxxiii, *Regimini*, tomo vi, pag. 303, ubi alia de ea indicavi.

Exordium.

Ad supplicationem Societatis Iesu.

tunc consulere de benignitate apostolica dignaretur.

Plus V et
concessit ut in
omnibus causis
conservatores
et iudices eli-
gere possint;

§ 2. Idem praedecessor, qui ad gratos Deo et universae reipublicae christianae utiles et necessarios fructus, quos Societatis praedictae personae in vinea Domini semper proferebant, debitum respectum habebat, facere nullo modo poterat quin ipsis ea concederet, per quae ipsi eorumque res et bona a noxiis, iustitiae ministerio, praeservarentur; eosdem praepositum generalem et religiosos ac eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodati existebant, ad effectum infrascriptorum dumtaxat consequendum, absolvens et absolutas fore censens, huiusmodi supplicationibus inclinatus, sub datum videlicet octavo kalendas iunii, pontificatus sui anno tertio, eidem Societati singulisque illius personis ac eorum familiaribus, clericali caractere tamen insignitis, ut in quibuscumque causis, tam civilibus quam criminalibus ac mixtis, etiam in eis in quibus actores vel conventi rei forent, ipsis, contra quascumque communitates et collegia huiusmodi, omnes et singulos archiepiscopos, episcopos ac abbates, necnon alias personas in dignitate ecclesiastica constitutas, ac metropolitanarum et aliarum cathedralium ecclesiarum canonicos, ac eorumdem archiepiscoporum et episcoporum vicarios in spiritualibus et officiales generales ubilibet constitutos, in suos possent assumere conservatores et iudices ordinarios, indulsit.

Ipsique iudices et conservatores amplius de qua hic iurisdictionem habeant;

§ 3. Ipsi vero sic electis, vel duobus aut uni eorum, ut, per se vel alium seu alios, etiam si sint extra loca, in quibus conservatores et iudices deputati forent, eidem Societati efficacis defensionis praesidio assistentes, non permetterent Socie-

tatem collegiaque huiusmodi, super terris, locis, domibus, possessionibus et iuribus, necnon fructibus, censibus, redditibus et proventibus ac quibuscumque aliis bonis, mobilibus et immobilibus, spiritualibus et temporalibus, necnon privilegiis et indultis, eis et dictae Societati, tam apostolica quam ordinaria et alias rite regia auctoritatibus concessis, et aliis rebus ad dictam Societatem, communiter vel divisim, spectantibus, a quibuscumque personis, tam saecularibus quam ecclesiasticis, ac quacumque auctoritate et superioritate fungentibus, quoquo modo indebite molestari, vel eis gravamina, damnâ aut iniurias irrogari: facerentque, cum ab eisdem Societate aut personis vel procuratoribus suis seu aliquo ex eis forent requisiti, super restitutione locorum, terrarum, domorum, possessionum, iurium et honorum; mobilium et immobilium, reddituum quoque et proventuum ac aliorum quorumcumque bonorum; necnon privilegiorum et indultorum, eis tunc et pro tempore concessorum, observatione; necnon de quibuslibet molestiis, iniuriis, damnis, tunc praesentibus et futuris, in illis videlicet quae iudicalem requirerent indaginem, summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii; in aliis vero prout eorum qualitas exegisset, iustitiae complementum, occupatores seu detentores, praesumptores et iniuriatores huiusmodi, necnon contradictores quoslibet et rebelles, etiamsi alias quam ut praefertur qualificati existerent, quandocumque et quotiescumque expedisset, auctoritate apostolica, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, eos, quos sententias, censuras et poenas per eosdem conservatores seu iudices pro tempore latis incurrisse eis constitisset, eas incurrisse declararent, et

quoties opus fuisset, etiam iteratis vicibus aggravarent, necnon auxilium brachii saecularis invocarent, commisit et mandavit. Ac insuper, si per summariam informationem per eos super his habendam, ipsis constitisset quod ad loca, in quibus occupatores, praesumptores, molestatores et iniuriatores huiusmodi ac alios, quos litterae tunc desuper conficiendae concernerent, pro tempore morari contigisset, pro monitionibus et inhibitionibus ipsis ac citationibus eis faciendis, tutus non pateret accessus, iudicibus et conservatoribus huiusmodi monitiones et citationes praefatas ac inhibitiones quoslibet, per edicta publica locis publicis affigenda, de quibus esset verisimilis coniectura quod ad ipsorum monitorum, citatorum et inhibitorum notitiam pervenire valerent, faciendi; necnon eisdem occupatoribus, detentoribus, praesumptoribus, molestatoribus, iniuriatoribus, contradictoribus et rebellibus, etiam sub censuris et poenis ecclesiasticis ac etiam pecuniariis eorum arbitrio moderandis, inhibendi; ac quibusvis inhibitionibus, eis pro tempore, etiam praetextu quarumcumque litterarum conservatoriarum seu privilegiorum apostolicorum quibuslibet concessorum et concedendorum, pro tempore factis, non obstantibus, eorum iurisdictionem libere exercendi; loca, ad quae eos declinare contigerit et in quibus scienter stare permissi forent, ecclesiastico interdicto subiiciendi, plenam et liberam facultatem concessit. Ac monitiones, requisitiones, inhibitiones et citationes sic factas perinde ipsos monitos, requisitos, inhibitos et citatos arctarent, ac si eis personaliter factae, insinuatae et intimatae forent.

Et istam concessionem per quascumque derogationes non ablatam nec diminutam conservari decrevit;

§ 4. Ac tunc desuper conficiendis litteris et in eis contentis dispositionibus, per quascumque derogationes, in quibusvis aliis litteris apostolicis gratiam vel iustitiam et mixtim continentibus, per eundem pra-

decessorem et Sedem Apostolicam, etiam cum derogationum derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, et per quas earumdem litterarum tunc desuper conficiendarum tenor, ac si de verbo ad verbum in eis insertus foret, pro expresso haberetur, quibuscumque personis, seu in eorum favorem, etiam motu proprio et ex certa scientia ac de apostolica potestatis plenitudine concessas et factas ac faciendas et concedendas, nullatenus derogatum censeretur aut derogari posset, nisi tenor earumdem tunc desuper conficiendarum litterarum de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, foret in illis insertus, et derogatio pro tempore facta huiusmodi per trinas distinctas litteras eundem tenorem continentes, tribus similiter distinctis vicibus, eidem Societati intimata et insinuata foret, et quod aliter earumdem litterarum tunc desuper conficiendarum pro tempore factae derogationes nemini suffragarentur.

§ 5. Quodque quilibet iudicum et conservatorum praefatorum valeret prosequi articulum, etiam per alium inchoatum, quamvis idem inchoans nullo foret canonico impedimento praepeditus; quodque cuilibet conservatorum et iudicum eorumdem, ab eodem die octavo kalendas iunii esset in praemissis omnibus ac eorum singulis, coeptis et non coeptis, tunc praesentibus et futuris, perpetua potestas et iurisdictio attributa, ut eo vigore eaque firmitate possent in praemissis omnibus, coeptis et non coeptis, tunc praesentibus et futuris, et pro praedictis procedere, ac si praedicta omnia et singula coram eis coepta fuissent, et eorum ac cuiuslibet ipsorum iurisdictio de praemissis omnibus et singulis per citationem vel modum alium perpetuata legitime extitisset; sicque per quoscumque iudices et commissarios et causarum Palatii Apostolici auditores ac S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpre-

Unumque et
ipsis iudicibus
articulum per
alium inchoatum
prosequi
posse declara-
vit;

tandi facultate et auctoritate¹, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane decrevit.

Contraria omnibus derogavit.

§ 6. Non obstantibus piae memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, quae cavebatur ne quis, extra suam civitatem vel dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam diaetam a fine suae dioecesis ad iudicium evocaretur; seu ne iudices a Sede praedicta deputati, extra civitatem vel dioecesim in quibus deputati forent, contra quoscumque procedere praesumerent; et de duabus diaetis in concilio generali edita, dummodo non ultra tres diaetas aliquis, vigore earumdem litterarum tunc desuper conficiendarum, extraheretur; et quibusvis aliis apostolicis ac in, provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus; ac quibusvis, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis regibus, ducibus, comitibus ceterisque, cuiuscumque dignitatis, qualitatibus et praeminentiae ac Ordinis, etiam Mendicantium, et conditionis existentibus personis, in genere vel in specie, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, quomodolibet, etiam iteratis vicibus, concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus idem Pius praedecessor, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad id servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent, pro

¹ Iudicari et definiti debere; ac ex tunc, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, addit Inst. Soc. Iesu (m. t.).

sufficienter expressis habens, illis alias in suo robore permansuris, ea vice dumtaxat specialiter et expresse derogavit, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Voluit insuper idem Pius praedecessor quod litterarum tunc desuper conficiendarum transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhiberetur, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis vero bullae crediti voluit.

§ 8. Ne autem de absolutione, indulto et aliis praemissis, pro eo quod super illis ipsius Pii praedecessoris, eius superveniente obitu, litterae confectae non fuerunt, valeat quomodolibet haesitari, ipsaque Societas illorum frustretur effectu, volumus et similiter apostolica auctoritate decernimus quod indultum et alia praemissa perinde a dicto die octavo kalendas iunii suum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Pii praedecessoris litterae confectae fuissent, prout superius enarratur. Quodque praesentes litterae ad probandum plene absolutionem, indultum et alia praemissa ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Sed quia, ipsius Pii obitu superveniente, bulla non fuit expedita, ideo hic Pontifex de eius validitate non dubitari debeat.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, viii kal. iunii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 25 maii 1872, pontif. anno I.

IV.

Prohibitio depingendi sive miniandi aut venales proponendi agnusdei a Romano Pontifice benedictos.

Gregorius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Omni certe studio et opera a nobis procurandum est ut ea tollantur quae

Causa huius prohibitionis.

non conveniunt, ac nostrum et aliorum honorum piorumque christifidelium animos offendunt. Itaque, provide considerantes certas formas innocentissimi Agni imagine figuratas, et per Romanos Pontifices statutis temporibus consecrari solitas, sicut agni puri et mundi a Summo Pontifice benedicuntur, ita ab omnibus postmodum immaculatas, non autem auro et coloribus ullis depictas, sed in sua albedinis munditiae sanctificatas, congruenti cum reverentia teneri et conservari debere.

Prohibitio depingendi aut miniandi seu venales habendi agnusdei a Pontifice benedictos.

§ 1. Statuimus et ordinamus ac, sub excommunicationis poena ipso facto incurrenda, prohibemus et interdiciamus ne quisquam, sive vir sive mulier, saecularis aut ecclesiasticus, etiam regularis Ordinis, ille sit, et quocumque gradu, conditione, statu, nomine, dignitate et honore praecellat, posthac in perpetuum agnusdei per Romanum Pontificem pro tempore existentem benedictos depingere, insicere, minio notare vel aurum aut colorem aliquem illis imponere, aut quiddam aliud super inducere, neque depingi aut miniari facere, nec illos venales proponere seu tenere, quovis praetextu qualibet de causa, audeat. Verum eos albos et mundos, Agnum illum purum et innocentem representantes, qui occisus pretiosissimo sanguine suo nos redemit, decenter ac reverenter a cunctis haberi, deferri et custodiri praecipimus, et ita ab omnibus fieri et censi debere decernimus.

Ordinari hanc prohibitionem publicent.

Contravenientium poenae.

§ 2. Mandantes omnibus et singulis locorum ordinariis per universum christianum orbem constitutis eorumque vicariis in spiritualibus generalibus ut praesentem nostram constitutionem et prohibitionem in suis quisque civitatibus et dioecesibus statim publicare procurent, ita ut ad omnium notitiam quamprimum pervenire possit.

§ 3. Quicumque vero inobedientes fuerint, praeter excommunicationis poenam,

quam, ut praefertur, incurrunt, etiam aliis poenis, ipsorum ordinariorum seu vicariorum arbitrio, plecti et mulctari volumus et iubemus.

Clausula derogatoria.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 5. Volumus etiam quod praesentium litterarum exemplis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis et sigillo alicuius praelati ecclesiastici obsignatis, plena eademque prorsus fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, octavo kalendas iunii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 25 maii 1872, pontif. anno I.

V.

Confirmatio constitutionis Pii V de non alienandis et infeudandis terris et locis sanctae Romanae Ecclesiae¹.

Gregorius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Recordum

Inter ceteras quae ad Romani Pontificis curam ac sollicitudinem pertinent, illud quoque non mediocri studio providendum est ut res ecclesiastica sarta tecta usquequaque conservetur, quod cum de aliis omnibus, tum praecipue de iis, quae specialis iurisdictionis Romanae Ecclesiae sunt, curare debet, ne ulla usquam illorum imminutio fiat.

Pius V pro

§ 1. Cuius rei causa felicitis recordationis

¹ Hanc const. LIII Pii V, Admonet, habes in tomo VII, pag. 560, et ibi eius extensiones indicavi. Quibus adde quod hic Pontifex die III aprilis MDLXXXI in consistorio declaravit, sub dicta bulla Pii V comprehendi etiam concessionem guberniorum, quae ultra triennium de locis S. R. E. fieri contingeret.

habet alienari
vel infeudari
loca S. R. E.

Pius Papa V, praedecessor noster, ut tallium distractionibus omnem viam, quantum in ipso erat, in perpetuum praecluderet, litteras edidit in haec verba: Pius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Admonet nos suscepti ¹.

§ 2. Cum autem eae litterae ad retinendam Sedis Apostolicae dignitatem valde pertineant, nobis nihil optabilius fuit, cum primum ad summi apostolatus apicem divina nos clementia evocavit, quam ut ipsis primo quoque tempore praesentium nostrarum robur adiungeremus. Quocirca praedictas litteras et omnia in eis contenta, auctoritate apostolica, tenore praesentium, comprobamus confirmamus et innovamus, volumusque eas perpetuo observari.

§ 3. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae comprobationis, confirmationis, innovationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, sexto kalendas iunii ², pontificatus nostri anno I.

Dat. die 27 maii 1572, pontif. anno I.

VI.

Contra famigeratos nuncupatos menantes, eorumque scripta recipientes, et famosos libellos scribentes et mittentes ³.

**Gregorius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Ea est rerum humanarum infelicitas, ut

¹ Omittitur tenor, quia habes in Pii V constit. lxxx, cit. in nota ad rubr. ² Cherub. legit augusti. ³ Consonat const. cccviii Pii V, t. vii, pag. 969.

non vetera tantum vitia pertinaciter adversus omnem legumlatorum solertiam luctentur, et quamvis acerbis compressa suppliciis renascantur, sed nova etiam in dies et superioribus saeculis ignota succrescant. Quo nos, pro iniuncto nobis divinitus munere, diligentius adiuti, par est ut et illa coerceamus, et horum, quae se nunc primum offerunt, antequam se corroborent, radices ipsas, si qua ratione possumus, amputemus.

§ 1. Cum igitur haud ita pridem in Urbe nostra secta quaedam emergerit hominum improbe curiosorum, qui quoscumque de publicis privatisque negociis vel aliunde rimari possunt, vel ipsi etiam pro sua libidine comminiscuntur, domi forisque facta, infecta, vera, falsa, nullo discrimine proponunt, recipiunt et scriptitant, ita ut huius rei iam artem quasi quamdam instituerint; ac plerique eorum, etiam vilij mercedula conducti, harum rerum commentariolos, ex falsis plerumque vulgi rumoribus, incerto auctore collectos, huc illuc missitent, aut etiam; tamquam primum ex Urbe ad diversa loca missos, deinde iisdem ex locis in Urbem remissos circumferant ac venditent, quibus non tantum de praeteritis arbitrato suo nugantur, sed etiam quid ex hac aut illa re eventurum sit, stolide vaticinantur.

§ 2. Nos, qui et facile prospicimus et rerum experimentis edocti sumus quae quantaeque mala ex eo proveniant, cum et saepius sparguntur falsa pro veris, seu directe seu oblique, ac quodam quasi colore quaesito, multorum existimatio et fama violatur, his ac talibus incommodis occurrere cupientes, huius constitutionis auctoritate prohibemus ne quis in posterum tales commentarios conficere, neve ab aliis confectos recipere, describere, spargere aut ad alios mittere audeat. Qui horum quid fecerit, ipso facto perpetua ignominiae nota affectus, sine ulla spe veniae,

Pronium.

Famigerato-
rum mala.

Prohibitio
huius artis, po-
nis adiectis.

ad triremes, aut perpetuo aut ad tempus, pro admissi criminis qualitate, damnetur. Qui vero huiusm. commentariorum aut scriptorum quicquam undecum. et a quocumq. receperit, id quamprimum Urbis nostrae gubernatori significare et eidem omnia consignare debeat. Quod si non fecerit, ipsum poenis praedictis decernimus subiacere, antiquis iuribus contra scribentes aut mittentes libellos famosos editis nihilominus in suo robore duraturis.

§ 3. Volentes praesentium exemplis, etiam impressis, notarii publici manu et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae obsignatis, eandem illam ubique fidem, in iudicio et extra, adhiberi, quae praesentibus adhiberetur si essent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, kalendis septembris, pontificatus nostri anno primo.

Anno Incarnationis dominicae MDLXXII, indictione xv, die vero sabbati vi mensis septembris, pontificatus SS. in Christo patris et D. N. D. Gregorii divina providentia Papae XIII anno I, affixae et publicatae fuerunt Romae ad valvas S. Ioannis Lateranensis et S. Petri ac Cancellariae Apostolicae et in acie Campi Florae, ut moris est, per nos Ioannem della Guardia et Scipionem de Octavianis, SS. D. N. Papae cursores.

Philibertus magister cursorum.

Dat. die 1 sept. 1572, pontif. anno I.

VII.

Facultas Ordinis, tam fratrum quam monialium, Eremitarum S. Augustini, permutandi et alienandi bona cuiuscumque monasterii in evidentem eius

utilitatem, cum licentia vel approbatione prioris generalis dicti Ordinis ¹.

Gregorius Papa XIII, ad futuram rei memoriam.

Dum ad uberes salutiferosque fructus, quos, benedicente Dom., sacer dilectorum filiorum fratrum Eremitarum Sancti Augustini Ordo in vinea Domini protulit et in dies proferre non cessat, debitum respectum habemus, ac plane agnoscimus quod ii, tamquam huius Sedis speciales filii, tam verbum Dei per urbes et regiones disseminando, quam ubique varia charitatis opera adimplendo, nos in huius pastoralis officii onere coadiuvare non cessant, facere nullo modo possumus quin eos, speciali quadam huius Sedis benevolentia prosequentes, ea sibi favorabiliter concedamus, per quae eorum indemnitati monasteriorumque suorum utilitati potest salubriter provideri.

§ 1. Exponi sane nobis nuper fecerunt iidem fratres Eremitae quod saepenumero accidit ut, pro aliqua urgente necessitate vel utilitate monasteriorum, domorum et locorum dicti Ordinis, tam virorum quam mulierum, illorum bona locare, alienare, permutare vel in emphyteusim seu livellum dare expediret, ac quandoque contingit ut conditio semel oblata, si praetermittatur, maximam afferat iacturam; praeterquam quod difficile admodum existit pro singulis minimis commutationibus et aliis contractibus ad Sedem praefatam recurrere, ac id non sine ipsius Ordinis in paupertate fundati inquietudine esse potest. Quare iidem fratres Eremitae nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

¹ Aliae extabant pontificiae dispositiones circa hanc facultatem, sed eas praetermissi, hac contentus uti pleniore. Cetera autem de hoc Ordine vide in const. xxix Alex. IV, Licet, tom. III, pag. 655.

Confirmatio
lexum de famo-
sis libellis

Exemplorum
alios.

Publicatio.

Exordium.

Causa huius
concessionis.

Concessio facultatis alii-
nae I. h. O.
dina, cum li-
centia vel ap-
probatione prio-
ris genera-
lis, et dum-
modo fiat in
evidentem ul-
timitatem dicti Or-
dinis.

§ 2. Nos, felicis recordationis Sixti IV et Leonis X ac aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerere volentes, ipsosque fratres Eremitas et eorum quolibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eisdem fratribus Eremitis, ut ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus fratres et moniales dicti totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, omnium et quorumcumque monasteriorum, domorum et locorum eiusdem Ordinis, ubilibet nunc et pro tempore consistentium, libere et licite possint et valeant quaecumque bona stabilia et immobilia seu quasi stabilia, cuiuscumque qualitatis, quantitatis et valoris et in quocumque loco existentia, eorumdem monasteriorum, domorum et locorum vendere, alienare et permutare, et etiam in emphyteusim seu ad livellum, etiam ad longum tempus, concedere, et pro precio, affectu, pactis, modis et formis hinc inde conveniendis, licentiam et facultatem apostolica auctoritate, tenore praesentium, concedimus. Proviso tamen quod fiant pro commoditate vel utilitate ipsorum monasteriorum, domorum et locorum, et quod consensus duarum partium ex tribus partibus fratrum vel monialium illius monasterii, domus vel loci, cuius dicta bona erunt, accedat et interveniat; et quoad concessionem in emphyteusim, dummodo illa non fiat ultra duas generationes vel nominationes, absque alia a nobis vel successoribus nostris Romanis Pontificibus, pro tempore existentibus, aut Sede Apostolica vel illius de latere legatis seu nunciis, aut

etiam locorum ordinariis petenda vel obtinenda licentia seu confirmatione; ita tamen quod, loco consensus Sedis Apostolicae, dilectus filius prior generalis dicti Ordinis nunc et pro tempore existens, re diligenter examinata et evidenter utili comprobata, habeat, prout sibi ex nunc perpetuo concedimus, potestatem ratificandi huiusmodi locationes, concessiones, venditiones et alienationes ac contractus. Sic quod ubi talis ordo non fuerit servatus, locatio, concessio, venditio et alienatio ac contractus aliter facta, nulla et invalida nulliusque roboris ac momenti existant; et donec praefatus prior generalis modo praefato non ratificaverit, possessio remaneat et remanere intelligatur penes ipsos fratres seu moniales dicti monasterii seu domus aut loci sic locantis et alienantis, ac ita in praemissis sic perpetuo declaramus et decernimus. Et nihilominus, ex nunc prout ex tunc et contra, postquam locationes, concessiones, venditiones et alienationes ac contractus, servatis supra narratis, pro tempore facti et per dictum priorem generalem ratificati fuerint, ut praefertur, seu consensus eiusdem prioris generalis intervenerit, easdem locationes, concessiones, venditiones, alienationes et contractus ac inde secuta quaecumque, necnon instrumenta et scripturas desuper pro tempore confecta approbamus et confirmamus ac perpetuae firmitatis robur obtinere debere statuimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, quomodolibet supplementum. Decernentes, quoad utilitatem seu commoditatem monasteriorum, domorum et locorum praefatorum, ¹ assertioni duarum partium ex tribus partibus fratrum vel monialium illius loci cuius bona erunt, postquam ratificatio facta fuerit, illasque et illa necnon praesentes et in eis contenta validas et efficaces, ac valida et efficacia

¹ Deest fortasse standum (R. T.).

perpetuo fore, necnon ab omnibus observari debere; ipsosque et cum eis contrahentes praefatos, super praemissis et inde secutis quibuscumque, per quoscumque, quavis auctoritate, quomodolibet molestari vel impediri non posse; necnon irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Deputatio et
facultas execu-
torum

§ 3. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Ioanni episcopo Albanensi, cardinali de Montepolitiano nuncupato, Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Augustini protectori, et Alexandro patriarchae Alexandrino, Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori, ac Bartholomaeo episcopo Amerino, Cancellariae Apostolicae regenti, nunc et pro tempore existentibus, per praesentes committimus et mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, requisiti, solemniter publicantes, eisque et eorum cuilibet in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant easdem praesentes et in eis contenta quaecumque ab omnibus, quos illa concernunt, integre et inviolabiliter observari. Non permittentes eos aut eorum aliquem desuper contrarium praesentium tenorem quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatio con-
trariorum.

§ 4. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae octavi, praedecessoris nostri, de una, et in concilio generali edita de duabus diaetis, dummodo ultra tres

diaetas quis, vigore praesentium, ad iudicium non trahatur, et aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis quibusvis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu proprio ac alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiam si de illis ac totis eorum tenoribus specialis, specifica, individua et expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque; seu si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die v septembris, millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 5 sept. 1572, pontif. anno 1.

VIII.

Institutio militiae S. Mauritii martyris, sub Regula Cisterciensi, ac sub regimine Emmanuelis Philiberti Sabaudiarum ducis suorumque successorum, qui di-

ctae militiae magni magistri perpetuo sint.

Gregorius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Christianae reipublicae ratio
 Christiani populi corpus sic summa Dei providentia cernitur constitutum, ut quemadmodum ecclesiasticis personis propria est operatio attributa, ita strenuis et fortibus viris, tamquam Christi athleticis, sua benemerendi occasio sit oblata. Cum ad eum quoque finem Deus saecularem principibus potestatem dederit, ut debitum sanctae religioni praestent famulatum, atque his inter se cohaerentibus, et militiae praesidio sacerdotum pietas in suo officio protegatur, et militum virtus amore religionis angeatur, unde illius fides et gloria sit propaganda. Id vero summo conatu hoc tempore esse agendum, ut quam maxima christianae et catholicae fidei adiumenta comparentur, reipublicae christianae gravissima vulnera ab haereticis Satanae ministris inflicta et ab eisdem ac infidelibus imposterum impendentia mala satis aperte nos admonent ac, inter ceteras christiani populi partes, his praecipue malis, haereticorum venenis, dolis, insidiis atque oppressionibus, obnoxiae conspiciuntur Sabaudiae et finitimae regiones, ob vicinitatem adiacentium quorundam locorum, praesertim Genevae, a qua ipsa haeresum contagio et pestis circumquaque serpsit atque manavit.

Ducta Sabaudiae propositio de instituenda militia S. Mauri
 § 1. Itaque, cum dilectus filius nobilis vir Emanuel Philibertus Sabaudiae dux, pro sua praestanti pietate ac prudentia, haec diligenter considerans, in animum indu-

1 Huic militiae hic idem Pontifex univit postea aliam militiam S. Lazari Hierosolymitani, ut in const. x, de qua S. Lazari militia vide plene notata in const. XLIII Pii V, Sicuti, tom. VII, pag. 516. — Bullam hanc cum originali membranaceo, quod in tabulario Ordinis Augustae Taurinorum asservatur accuratissime conferentes, mendis non paucis expurgavimus (R. T.).

rilli, et petitio licentiae.
 xerit ad alia, quae ipse consuevit, tuendae et augendae catholicae religionis causa, in locis ditioni suae subiectis adhibere remedia, illud etiam adiungere; ut ex delectis omnis generis christiani populi militibus, unam huius sanctae Sedis auctoritate conficiat militiam Beati Mauriti martiris nuncupandam, quem idem Emanuel Philibertus dux et eius antecessores, ut praecipuum suum ac rerum suarum protectorem, eximio ac perpetuo studio et veneratione sunt prosequuti, idque nobis exponi fecerit, ac simul supplicari ut hoc ei impartire dignaremur.

Pontifex collaudatio de dicta propositione, et concessio dictae licentiae.
 § 2. Nos optimum illius consilium ac ipso maioribusque eius clarissimis et praestantissimis principibus dignum animum meritis in Domino laudibus commendantes, ac prospicientes ipsam sic constituendam militiam maximo usui et praesidio fore non solum ipsis Sabaudiae et Pedemontis provinciis, sed toti etiam Italiae, ad sustinendos et propulsandos quosvis haereticorum et infidelium impetus, ac opportunissimum ibi propugnaeculum, munimentum et auxilium habituros esse nos ecclesiamque Romanam ac universam christianam rempublicam in ipso militiae robore ac talis ducis maxima virtute rerumque bellicarum summa et saepe cognita peritia, illi super hac re, prompto ac libenti animo annuendam, piosque eius conatus speciali favore et gratia duximus prosequendos.

Ipsaeque institutio militiae S. Mauriti sub Regula Cisterciensi, et sub duce Sabaudiae, qui dotem 15 millium scutorum de propriis bonis tribuere debet.
 § 3. Quare ipsum Emanuelem Philibertum ducem a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, eius supplicationibus inclinati, unam militiam, ad laudem et gloriam Dei omnipotentis, qui Dominus est exercituum, et per quem reges

regnant ac principes imperant, et fidei catholicae in dictis Sabaudiae et Pedemontis regionibus defensionem, ac universae Italiae totiusque christianae reipublicae salutem et commodum, sub invocatione Sancti Mauriti martiris et Regula Cisterciensi nuncupandam per universum christianum orbem, cuius suprema sedes et militum conventus in loco ab eodem Emanuele Philiberto duce in Sabaudia statuendo et assignando perpetuo sit; et in ipsa militia unum magistrum magnum vocandum, supremam eiusdem militiae dignitatem pro uno magistro, qui illius caput existat, cum eo, qui sibi expedire videbitur, militum et ministrorum numero. Qui milites cum unica tantum et virgine coniugati, ad habitum et professionem regularem admitti; seu qui pro tempore admissi fuerint, matrimonium cum simili virgine et unica duntaxat contrahere possint; alias vero ipsi castitatem coniugalem et obedientiam expresse profiteantur; cum mensa magistrali, officiis, iuribus, iurisdictionibus et insignibus consuetis, aliarum huiusmodi militiarum instar, ex nunc prout postquam ipse Emanuel Philibertus dux dotem annui redditus quindecim millium scutorum de propriis et patrimonialibus bonis suis illi constituerit, et e contra, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo erigimus et instituimus. Ac illi sic erectae eiusque mensae dictam dotem quindecim millium scutorum etiam perpetuo applicamus et appropriamus, ita ut liceat eidem Emanuele Philiberto duci et pro tempore existenti magno magistro bonorum dictae dotis corporalem possessionem seu quasi libere apprehendere ac perpetuo retinere, fructusque et proventus in suos et dictae militiae usus et utilitatem convertere, cuiusvis licentia minime requisita. Et nihilominus magistratum praedictum, cuius fructus, redditus et proventus nulli sunt,

Bull. Rom. Vol. VIII.

3

ab hac eius primaeva erectione vacantem, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis praedicto Emanuele Philiberto duci eiusque successoribus omnibus Sabaudiae ducibus, qui pariter magni magistri esse debeant, in perpetuum concedimus et assignamus.

§ 4. Ipsisque praeterea et ipsorum singulis liberam facultatem tribuimus, ut quotquot illis visi fuerint milites nobiles aut optima virtute cognitos, vel alias pro eorum arbitrio vel statuto qualificados, ex omnibus nationibus, post factam ab ipsis, iuxta formam praesentibus annotatam, catholicae fidei professionem, ad habitum et regularem professionem admittere.

§ 5. Ac etiam in quibuscumque mundi partibus prioratus, baiulivatus, praepotarias et alia beneficia dictae militiae erigere;

§ 6. Eisque sic erectis patrimonialia et laicalia bona eorum, qui illa relinquere voluerint, dotis nomine assignare;

§ 7. Ius patronatus fundatoribus seu dotatoribus id petentibus valide reservare; quod sic reservatum idem robur eandemque vim et efficaciam obtineat, quod obtineret si per nos concessum foret;

§ 8. Neque provincias et nationes dividere ac ex erigendis dictae militiae beneficiis, quae prioratus, quae praepotariae, quae superiora vel inferiora beneficia esse; eaque et eorum singula quos fructus habere; et tam ipsa quam illa obtinentes, quae onera supportare; ad illa quoque admittendi, quibus qualitatibus suffulti esse, et quibus legibus subiacere debeant; aliaque ad usum militiae huius necessaria decernere et declarare.

§ 9. Atque tam de praedictis quam aliis quibuscumque rebus et negociis occurrentibus quaecumque statuta condere, facere et ordinare, illaque, postquam condita et ordinata fuerint, quotiescumque visum fuerit, pro eorum arbitrio et volun-

Facultas magni magistri milites ad habitum recipiendi.

Beneficia erigendi.

Bona laicalia pro dote assignandi.

Ius patronatus fundatoribus reservandi.

Provinciae et nationes separandi.

Statuta condendi.

late interpretari, mutare, alterare, limitare, corrigere seu in meliorem formam reducere, aut in totum delere, aliaque de novo edere, ac quascumque poenas apponere, et ad illorum executionem procedere valeant.

Decretum irritum.

§ 10. Decernentes supradicta firmitate perpetua consistere, ac irritum et inane quicquid secus super illis per quoscumque, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula de rogatoria.

§ 11. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque.

Forma vero professionis fidei per singulos milites praestanda haec est, videlicet.

Forma professionis fidei ipsorum militum.

§ 12. Ego N. firma fide credo et profiteor omnia et singula quae continentur in Symbolo Fidei, quo sancta Romana Ecclesia utitur, videlicet: Credo in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem coeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Iesum Christum Filium Dei unigenitum, et ex Patre natum ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum non factum, consubstantiallem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis. Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum Scripturas, et ascendit in caelum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos, cuius regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum et vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit. Qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur, qui locutus est per prophetas; et unam sanctam catholicam et

apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum; et expecto resurrectionem mortuorum; et vitam venturi saeculi. Amen. Apostolicas et ecclesiasticas traditiones reliquasque eiusdem Ecclesiae observationes et constitutiones firmissime admitto et amplector. Item sacram Scripturam, iuxta eum sensum, quem tenuit et tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione sacrarum Scripturarum, admitto, nec eam umquam, nisi iuxta unanimum consensum Patrum, accipiam et interpretabor. Profiteor quoque septem esse vere et proprie sacramenta novae Legis a Iesu Christo Domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet, Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Poenitentiam, Extremam Unionem, Ordinem et Matrimonium. Illaque gratiam conferre, et ex his Baptismum, Confirmationem et Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque et approbatos Ecclesiae catholicae ritus in supradictorum omnium sacramentorum solemnem administrationem recipio et admitto. Omnia et singula quae de peccato originali et de iustificatione in sacrosancta Tridentina synodo definita et declarata fuerunt, amplector et recipio; profiteor pariter in missa offerri Deo verum, proprium et propitiatorium sacrificium, pro vivis et defunctis, atque in sanctissimo Eucharistiae sacramento esse vere, realiter et substantialiter Corpus et Sanguinem, una cum anima et divinitate Domini nostri Iesu Christi, fierique conversionem totius substantiae panis in Corpus, et totius substantiae vini in Sanguinem, quam conversionem catholica Ecclesia transubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie totum atque integrum Christum verumque sacramentum sumi. Constantiter teneo purgatorium esse, animas-

IX.

que ibi detentas fidelium suffragiis iuvari; similiter et sanctos una cum Christo regnantes, venerandos atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas. Firmiter assero imagines Christi ac Deiparae semper virginis, necnon aliorum sanctorum habendas et retinendas esse, atque eis debitum honorem ac venerationem impartendam. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumque usum christiano populo maxime salutarem esse affirmo. Sanctam catholicam et apostolicam Romanam Ecclesiam, omnium ecclesiarum matrem et magistram, agnosco, Romanoque Pontifici beati Petri apostolorum principis successoris ac Iesu Christi vicario veram obedientiam spondeo ac iuro. Cetera item omnia a sacris canonibus et oecumenicis conciliis, ac praecipue a sacrosancta Tridentina synodo tradita, definita et declarata indubitanter recipio atque profiteor, simulque contraria omnia atque haereses quascumque ab Ecclesia damnatas et reiectas et anathematizatas, ego pariter damno, reicio et anathematizo. Hanc veram catholicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in praesenti sponte profiteor et veraciter teneo, eandem integram et immaeulatam usque ad extremum vitae spiritum constantissime, Deo adiuvante, retinere et confiteri, atque a meis subditis seu illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri et praedicari, quantum in me erit, curaturum ego idem N. spondeo, voveo ac iuro, sic me Deus adiuvet et haec sancta Dei Evangelia.

Sanctio poen.

§ 13. Nulli ergo omnino hominum etc. Datum Romae apud S. Marcum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, decimo sexto kalendas octobris, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 16 septemb. 1572, pontif. anno 1.

Dat facultatem iudicibus saecularibus principatus Cataloniae et comitatus Rossilionis et Ceretaniae facinorosos et latrones, etiam clericos et aliquod tenue beneficium obtinentes, ad loca sacra confugientes, ab illis extrahere et iudici ecclesiastico tradere; clericos autem vestibus saecularibus indutos in flagrante crimine deprehensos, tamquam latrones et viarum crassatores, in eo habitu in quo reperti sunt, usque ad ultimi supplicii poenam inclusive punire absque incursu censurarum.

Gregorius Papa XIII, ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus, quod principatus Cataloniae et comitatus Rossilionis et Ceretaniae, sibi in spiritualibus subiecti, a pluribus annis citra valde turbantur et vexantur a latronibus et facinorosis hominibus, qui, armati et simul coadunati, per illam regionem passim vagantur, vias pro libito obsident, viatoresque aggrediuntur, spoliunt et occidunt; domos quoque saepe expugnant, diripiunt et incendunt, stupra, raptus, sacrilegia et omnis generis crimina nefarie committendo; et licet idem Philippus rex multa huic morbo remedia adhibuerit, tamen, ob locorum illarum partium asperitatem vel ob propinquitatem provinciae Galliae, ex qua plurimi delinquentes in ipsos principatum et comitatus confluunt, et, ibi commissis per eos atrocibus et aliis gravioribus delictis, in loca tuta repente sese recipiunt, ita ut magistratus eorumque familiam illos persequentem facile eludant et frustrentur; plerumque etiam evenit quod scelerati huiusmodi facinorum suorum poenas saepe subterfugiunt, sicque

Facili series.

† Ex Regest. in Secret. Brevium.

maiores animos ad delinquendum sumunt, propterea quod, dum ministri iustitiae saecularis eos persequuntur, ad ecclesias confugere soliti sunt, unde aut extrahi non possunt, vel extracti, immunitatem Ecclesiae praetendentes in eum, unde extracti sunt, locum, restitui obtinent.

Quidam, ut facilius vim legum effugiant, tonsuram ecclesiarum, aut aliquid beneficium habere praesumunt.

§ 2. Quidam vero, non contenti se prima tonsura esse initiatos, non ut divinis inserviant, sed ut iudicium saeculare facilius effugiant malitiose et fraudulenter aliquod tenue beneficium ecclesiarum sibi conferri procurant, nec tamen in habitu clericali incedunt; aut aliquibus clericalibus funguntur muneribus, verum habitu saeculari induti vagantur, liberiusque delinquant, nullaque in eos ecclesiastica animadversio exercetur, quoniam laici existimantur. A iustitia vero saeculari deprehensi, statim tamquam clerici et beneficium ecclesiasticum habentes ad ordinarios ecclesiasticos declinant, a quibus aut nulla aut leviori poena affecti dimittuntur, ad vindictam in eos qui ipsos persecuti sunt et ad graviora scelera committenda se accingentes. Quare idem Philippus rex nobis humiliter supplicari curavit, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Delinquentes clericos ab ecclesia extrahi posse concedit.

§ 3. Nos igitur, honestis catholicorum regum votis, quantum cum Domino possumus, paterne annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, latrones ac facinorosos huiusmodi, illorumque fautores, receptatores et clericos, etiam quatuor minoribus ordinibus insignitos, etiam beneficium tenue aliquod obtinentes, ab ecclesiis et aliis locis sacris avellere per iudices saeculares licere, cum eiusmodi genus hominum immunitate ecclesiastica gaudere valde indignum sit, ita tamen ut dicti saeculares iudices, facinorosos ipsos a locis praedictis extractos, iudici ecclesiastico, ad causas contra personas ecclesiasticas in principatu et comitatibus prae-

Eos tamen ecclesiastico iudici tradendos decernit.

dictis atrociam crimina committentes alias a Sede Apostolica deputato, pro iustitia in eos administranda, consignare teneantur.

§ 4. Quod si clerici praedicti, etiam in quatuor minoribus ordinibus constituti, etiam tenue aliquod beneficium obtinentes, vestibus laicalibus induti, in flagrante crimine crassandi per vias deprehensi fuerint, tamquam in publicos latrones et viarum crassatores, saecularibus iudicibus in eo, in quo reperiuntur, habitu, usque ad ultimi supplicii poenam inclusive, absque metu censurarum, in ipsos animadverti posse, tenore praesentium, concedimus; inhibentes omnibus et singulis locorum, etiam exemptorum, ordinariis et eorum officialibus et quibuscumque aliis iudicibus ecclesiasticis, quocumque nomine nuncupatis, ne saeculares magistratus, iudices et ministros praedictos super praemissis quomodolibet impedire, molestare aut perturbare audeant vel praesumant.

Clerici saecularibus vestibus induti in flagrante crimine deprehensi, tamquam publici latrones a iudicibus saecularibus puniri possunt.

Inhibitio ordinariis ne impedimentum ponant.

§ 5. Ac decernentes praesentes litteras de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostrae seu quovis alio defectu notari vel impugnari ullo umquam tempore nullatenus posse; sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici auditores ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et definiri debere; irritum quoque et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 6. Non obstantibus praemissis ac generalis concilii et quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; privilegiis quoque, indultis et exemptionibus apostolicis, etiam saecularibus et regularibus personis, Ordinibus, monasteriis, ecclesiis et aliis sacris locis necnon congregationibus, superioribus eorundem,

Derogatio contractorum.

sub quibuscumque tenoribus et formis ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam irritantibus et alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, innovatis, concessis et approbatis. Quibus omnibus, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur praesentibus, pro expressis ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat, ad effectum praesentium, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Tusculi, die prima octobris, millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 1 octobris 1572, pontif. anno 1.

X.

Unio militiae S. Mauritii martyris et militiae S. Lazari Hierosolymitani, sub denominatione Ss. Mauritii et Lazari, et regimine Sabaudiae ducis magni magistri perpetui.

Gregorius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Sollicitudo pastoralis.

Pro commissa nobis, nullis nostris exigentibus meritis, sed sola Dei benignitate, ecclesiarum omnium ac piorum religiosorumque locorum cura et sollicitudine, in eam nos cogitationem assidue incumbere decet, qua potissimum ratione providere possimus ut ex eis quam maxima et quam uberrima ad sanctam Dei religionem et fidem catholicam atque universum populum christianum commoda proveniant, ordine etiam et consuetudine in illis mutata, sicut rerum usus et eventus ac ipsa temporum ratio et qualitas docuerit expedire.

Recensetur institutio militiae S. Mauritii

§ 1. Cum autem nos pridem, ad Dei omnipotentis laudem et fidei catholicae gloriam, in Sabaudiae et Pedemontis re-

gionibus defensionem, totiusque christianae reipublicae salutem et commodum, militiam S. Mauritii martyris, sub Regula Cisterciensi, per universum christianum orbem, cuius suprema sedes et militum conventus in loco a dilecto filio nobili viro Emanuele Philiberto, Sabaudiae duce, in ipsa regione Sabaudiae assignando et statuendo, perpetuo sit, et in eadem militia, unum magistratum, magnum vocandum, supremam eiusdem militiae dignitatem, pro uno magistro, qui illius caput existat, cum eo, qui sibi expedire videbitur, militum et ministrorum numero, qui milites etiam cum unica et virgine tantum coniugati ad habitum et professionem regularem admitti, seu qui pro tempore admissi fuerint, sic dumtaxat contrahere possint, et alias castitatem coniugalem et obedientiam expresse profiteantur; cum mensa magistrali, officiis, iuribus, iurisdictionibus et insignibus consuetis, aliarum huiusmodi militiarum instar, ex tunc, prout postquam dictus Emanuel Philibertus dux dotem annui redditus quindecim millium scutorum de propriis et patrimonialibus bonis illi constituisset, et e contra, erexerimus et instituerimus, ac illi sic erectae djetam dotem perpetuo applicaverimus et appropriaverimus, magistratumque praedictum, a primaeva ipsius erectione vacantem, eidem Emanueli Philiberto duci eiusque successoribus omnibus Sabaudiae ducibus, qui duces pariter et magni magistri essent, concesserimus et assignaverimus; ac praeterea ipsis, ut quotquot sibi viderentur nobiles aut optima virtute cognitos vel alias pro ipsorum arbitrio vel statuto qualificados, ex omnibus nationibus, ad habitum et regularem professionem admittendi; ac etiam in quibuscumque mundi partibus dictae militiae prioratus, baiulivatus, praepceptorias et alia beneficia erigendi; provincias et nationes dividendi, aliaque

de qua supra in constitutione v. c.

tunc expressa faciendi, liberam licentiam tribuerimus, sicut litteris nostris super his confectis latius continetur.

§ 2. Nos postea, diligenti meditatione considerantes ipsam de novo erectam et conficiendam militiam magnos absque dubio fructus, tali praesertim ductore atque magistro, fidei catholicae esse allaturam, sed multo tamen maiores, si aliis adiumentis et auxiliis fulcita atque munita fuerit; ac praeterea cernentes militiam hospitalis S. Lazari Hierosolymitani, sub Regula S. Augustini, iampridem magistri regimine destitutam, nobilem illam quidem et antiquam, sed ipsa vetustate ac temporum iniuria valde dejectam et prolapsam esse, optimum nobis visum est si hanc veterem illi novae et nunc nascenti adungeremus, ut quod haec in ipso initio per se agere perfecte non posset, id, alterius adiuta auxilio et viribus geminatis, fortior sit ad agendum, atque citius et facilius hae simul iunctae optatos Ecclesiae Dei et christiano populo fructus afferre possint.

§ 3. Id vero facere instituimus cum eo quod Emanuel Philibertus et pro tempore existens dux et magister praedictus, annexionis huiusmodi ratione, duas triremes dictis militibus instructas pro Sedis Apostolicae defensione contra haereticos, infideles, piratas et quoscumque alios eius hostes continue de suo manutenere debeat.

§ 4. Quare eundem Emanuelem Philibertum ducem et magnum magistrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, motu proprio, non ad ipsius Emanuelis Philiberti du-

cis vel alterius pro eo nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate et certa scientia nostra ac de apostolicae potestatis plenitudine, militiam S. Lazari praedictam, cum illius magistratu ac omnibus et quibuscumque illius prioratibus, praeceptoriiis, hospitalibus et aliis beneficiis regularibus, eorumque membris, grangiis, castris, villis, domibus, possessionibus, proprietatibus, fructibus et bonis, tam mobilibus quam immobilibus ac semoventibus, iuribus et actionibus universis, necnon ecclesiis, cappellis, terminis et pertinentiis quibuscumque, ad dictam militiam S. Lazari spectantibus, quaecumque, quotcumque, qualiacumque et ubicumque sint, non tamen aliis ecclesiis, piis locis et militiis canonice unita, quae ab his, quibus unita sunt, avocari, aut illorum ratione quemquam molestari noluimus, ac etiam exceptis iis quae in regnis et dominiis carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici existunt, eidem militiae Sancti Mauritii, quae in posterum militia Ss. Mauritii et Lazari nuncupetur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, ita perpetuo unimus, annectimus et incorporamus, ut post hac in perpetuum praedictus Emanuel Philibertus et pro tempore existens Sabaudiae dux, militiae Ss. Mauritii et Lazari magister sit et appelletur.

§ 5. Ac prioratus, praeceptoriae et alia beneficia militiae S. Lazari, et ea obtinentes alique milites, servientes, cappellani et personae, curae, gubernationi et iurisdictioni ipsius ducis et magni magistri in omnibus et per omnia subsint, prout suo antea magistro suberant, eique tamquam membra capiti obediant et obsequantur; liceatque eidem duci et magistro corporalem possessionem militiae S. Lazari eiusque magistratus et aliorum unitorum praedictorum, per se vel alium seu alios, propria auctoritate,

Enarranter fructus proveniunt, et dicta nova militia S. Mauritii uniatum militiae S. Lazari.

Maxime quod dux Sabaudiae duas triremes pro Sede Apostolica promptas tenere debeat.

Unio itaque utriusque militiae firmatur, sub denominatione Sanctorum Mauritii et Lazari.

Militiamque S. Lazari subiciit duci Sabaudiae magno magistro in perpetuum.

libere apprehendere et perpetuo retinere, fructusque, redditus et proventus in suos et dictae militiae usus et utilitatem convertere, dioecesani loci vel cuiusvis alterius licentia minime requisita.

§ 6. Insuper his, qui praeceptorias Sancti Lazari in titulum seu commendam vel aliter quovis modo obtinent, habitum, per dictum ducem et magistrum militibus Ss. Mauritii et Lazari designandum, suscipiendi; et eidem Emanueli Philiberto duci et magno magistro, his, qui habitum Sancti Lazari iam susceperunt et deferunt, novum, dimisso antiquo, volentibus, tradendi; eos vero, qui dictum Sancti Lazari habitum, nondum susceperunt, ad novum habitum, ut praefertur designandum, suscipiendum et deferendum, opportunis remediis compellendi, auctoritate et tenore praedictis, facultatem concedimus.

§ 7. Volentes et dicta auctoritate stantes eundem Emanuelem Philibertum et pro tempore existentem ducem et magnum magistrum in perpetuum, unionis huius ratione, ad duas triremes dictis militibus instructas, pro nostra et Romani Pontificis pro tempore existentis ac Sedis Apostolicae, contra praedictos et quoscumque alios, defensione continua manutenendas teneri, et ad id efficaciter obligatum existere.

§ 8. Ut autem praedicta omnia certiore consequantur effectum, omnes et quoscumque reges, republicas, duces, marchiones, principes et quosvis civitatum et locorum dominos hortamur et rogamus attente, ac eorum subditis in virtute sanctae obedientiae mandamus ut praedictis, quantum in se est, faveant; et quominus illa suum sortiantur effectum impedire, perturbare vel molestare, quovis quaesito colore, non audeant.

§ 9. Decernentes irritum et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis

auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 10. Quocirca, venerabilibus fratribus nostris archiepiscopo Taurinensi, et Nicacensi et Montis Regalis episcopis, per apostolica scripta, motu simili mandamus ut ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte Emanuelis Philiberti, et pro tempore existentis ducis et magni magistri, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eique in praedictis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra litteras ipsas ab omnibus, quos illae concernant, inviolabiliter observari, non permittentes eos per quoscumque quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna remedia, appellatione postposita, compescendo; legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 11. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae octavi, praedecessoris nostri, de una, et in concilio generali edita de duabus diaetis, dummodo ultra tres diaetas quis, vigore praesentium, ad iudicium non trahatur, ac nostra de unionibus committendis ad partes et valore exprimendo; necnon Lateranensis concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a iure permissis, fieri prohibentis, ac aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; necnon hospitalis praedicti S. Lazari, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis militiae praedictae, illiusque magistris, conventibus, militibus et ad-

Facultas habitum tradendi et veterem imitandi.

Tricemes de quibus supra, paratae haberi debeant.

Principes ne impediant executionem hortatur.

Clausulam sub-

litteram apponit;

Executores deputat.

Contraria derogat.

ministratores, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis, clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu et scientia similibus, ac alias quomodolibet, et iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, etiamsi de illis ac totis eorum tenoribus specialis, specifica, expressa et individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari, aut extra vel ultra certa loca ad iudicium trahi non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Nulli ergo etc.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDLXXII, idibus novembris pontificatus nostri anno I.

Dat. die 13 nov. 1572, pontif. anno I.

XI.

Occurrente vocatione ecclesiae Goanensis, metropolis ecclesiarum Indiae Orientalis, ob nimiam ab Urbe distantiam, episcopus Conchinensis ad illam accedere et eius administrationem suscipere tenetur, ibique pontificalia exercere, relicto in sua ecclesia Conchinensi idoneo vicario, donec ecclesiae Goanensi per Sedem Apostolicam fuerit provisum, et pastor eo accedere potuerit 1.

Gregorius Papa XIII, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium Pastoralis officii cura nos admonet

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

ut de singularum orbis ecclesiarum statu sollicite inquiramus, et ne illae, praesertim quae primates existunt, diuturnae vacationis incommodis maneant expositae, sedulo prospiciamus.

§ 1. Sane ex carissimi in Christo filii nostri Sebastiani, Portugalliae et Algarbiorum regis insinuatione accepimus quod, quoties Goanensem ecclesiam, quae metropolis et ecclesiarum Indiae Orientalis primas existit, vacare contingit, propter civitatis Goanensis ab Urbe, ubi Romanus Pontifex ut plurimum residere solet, terrae marique distantiam, longamque et difficilem navigationem, biennio integro, et si post mensem ianuarii vacatio occurrit, triennio fere eam pastoralis praesentia ac solatio carere oportet, cum breviori tempore illius vacatio ad Sedem Apostolicam deferri, et pastor illi pro tempore praefectus accedere nequeat, ex eoque ecclesiam ipsam Goanensem pastore destitutam non modica pati in spiritualibus et temporalibus detrimenta, hominum mores corrumpi, ecclesiasticam disciplinam relaxari, gentiliumque et infidelium partium illarum ad Christi fidem conversionem, ab iis, qui praedicare et promulgare eam illis deberent, negligi, aliaque non levia damna et incommoda inde exoriri; Conchinensem vero ecclesiam in iisdem Indiae partibus consistentem, quae ipsi ecclesiae Goanensi metropolitico iure subest, pastoris sui absentiam ad tempus commodius sufferre posse, et episcopum Conchinensem in Goanensi ecclesia residendo, ecclesiae suae Conchinensi indemnitati consulere valere, rebusque necessariis prospicere, eiusque praesentiam ecclesiae Goanensi plurimum fore utilem et fructuosam.

§ 2. Propterea cupientes, pro muneris nobis, licet immeritis, divinitus iniuncti debito, praemissis incommodis occurrere, apostolica auctoritate, praesen-

Causa constitutionis edendae.

non suscipiat donec novus episcopus ad eam accesserit.

tium tenore, statuimus et ordinamus quod, occurrente pro tempore vacatione ecclesiae Goanensis, venerabilis frater nunc et pro tempore existens episcopus Conchinensis, vacatione huiusmodi intellecta, ad Goanensem ecclesiam cum gratia apostolicae benedictionis accedere, et in ea aut eius dioecesi personaliter residere, et eiusdem ecclesiae Goanensis curam, regimen et administrationem suscipere debeat et teneatur, et eandem ecclesiam Goanensem, donec ei fuerit per Sedem Apostolicam de pastore provisum, et pastor ipse ad illam valeat conferre et in spiritualibus et temporalibus gubernare, dimisso apud ecclesiam Conchinensem idoneo vicario seu gubernatore ab ipso episcopo deputando; eidemque episcopo Conchinensi praecipimus ut, onus huiusmodi devote suscipiens, verbi Dei praedicatione, sacrificiorum oblatione, bonorum operum exemplo, aliisque pastoralibus muniis incumbens, gregem sub ecclesia Goanensi praedicta consistentem in veritate ponat et regat; sibi in dicta ecclesia Goanensi eiusve dioecesi ex praedicta causa residenti, ut inibi pontificalia officia debuissent, concedimus et indulgemus; eumque interim, ob non residentiam apud ecclesiam Conchinensem, censuris et poenis contra non residentes a sacris canonibus et oecumenicis conciliis ac per nos novissime facto decreto inflictis minime subiacere, eadem auctoritate declaramus atque decernimus.

§ 3. Mandantes, in virtute sanctae obedientiae, dilectis filiis capitulo, clero, populo atque vassallis ecclesiae Goanensis huiusmodi ut dictum episcopum Con-

Facultas exercendi pontificalia et quaeque munera, tamquam proprius episcopus.

Mandatum de obedientia et obsequio praestandis episcopo Conchinensi.

§ 4. Ac decernentes sic, in praemissis, per quoscumque iudices et commissarios, etiam S. R. E. cardinales et Sacri Palatii Apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et interpretari debere; irritumque et inane, si secus super his a quoquam contigerit attentari.

Bull. Rom. Vol. VIII.

chinensem ad eos ex causa praedicta accedentem debitis cum reverentia et honore excipiant, ac omnibus suis salubribus monitis et mandatis intendant, pareant et assistant, ac consueta et archiepiscopo Goanensi debita servitia ipsi episcopo Conchinensi praestent et exhibeant.

§ 4. Ac decernentes sic, in praemissis, per quoscumque iudices et commissarios, etiam S. R. E. cardinales et Sacri Palatii Apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et interpretari debere; irritumque et inane, si secus super his a quoquam contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus quibusvis apostolicis ac, in provincialibus et synodalibus universalibusque conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus; dictaeque ecclesiae Goanensis, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, capitulo et aliis praedictis, sub quibuscumque tenoribus et formis, quomodolibet concessis, approbatis et innovatis ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIII decembris MDLXXII, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 13 dec. 1572, pontif. anno I.

XII.

Confirmatio privilegiorum eremitarum Camaldulensium et concessio quod ipsi, pro eorum necessitatibus, frumentum et oleum ab uno ad alium eorum locum transferre possint 1.

Gregorius Papa XIII, ad perpetuam rei memoriam.

Sedis Apostolicae copiosa benignitas

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

Clausula

Derogatio contrariorum

Exordium

piis quarumlibet sub Religionis iugo et regulari observantia Domino militantium personarum votis libenter annuit, et illis quae ab eadem Sede pro ipsis personis, eorumque locis processisse dignoscuntur uberioris interdum apostolici muniminis adminiculum adiicit, ut eo firmiter illibata persistant, quo frequentiori fuerint apostolico praesidio stabilita.

Facti series. § 1. Sane, pro parte dilectorum filiorum maioris, visitatorum, priorum, fratrum et personarum societatis eremitarum S. Romualdi, Camaldulensis Ordinis, nobis exhibita petitio continebat quod, licet alias dicta societas per felicis recordationis Leonem Papam decimum, praedecessorem nostrum, apostolica auctoritate instituta, ac ipsa et eius cappellae, eremitoria, ecclesiae, monasteria, loca et quaecumque bona ac cetera alia eiusdem societatis et ad illam pro tempore pertinentia, tam per eundem Leonem quam etiam per diversos alios Romanos Pontifices, quamplurimis privilegiis, indultis, concessionibus, facultatibus, gratiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, etiam ab omnibus decimis aliisque oneribus et impositionibus quibuscumque, necnon etiam indulgentiarum concessionem, usuque et participationem omnium et singularum indulgentiarum aliorumque privilegiorum et honorum aliis Ordinibus, societatibus et locis concessorum, tam per simplicem quam novam concessionem et iteratis etiam vicibus confirmationem et innovationem, etiam vivae vocis oraculo, respectively decorata et munerata esse dignoscantur, prout in variis eorumdem praedecessorum aliisque desuper confectis litteris dicitur plenius contineri.

Facultas supplicatio. § 2. Nihilominus, pro eorumdem maioris, visitatorum, priorum et fratrum parte, fuit nobis humiliter supplicatum ut praedictis et in eis contentis, pro illorum sub-

sistentia firmiori, robur apostolicae confirmationis adicere, et alias in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, qui Religioni deditis apostolici favoris praesidium libenter impendimus, omnium et singularum litterarum huiusmodi, super praedictis emanatarum, et inde secutorum quorumcumque tenores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia et singula privilegia, indulta, concessionem, facultates, gratias, immunitates, exemptiones, libertates, etiam ab omnibus decimis, collectis, exactionibus, gabellis, taleis, datis, tractis, subsidiis caritativis, impositionibus, quibusvis personis, quacumque auctoritate, etiam ratione visitationis ordinariae, impositis, ac aliis quibuscumque, tam ordinariis quam extraordinariis, oneribus et impositionibus, quocumque nomine censeantur et sint, ac indulgentiarum concessionem, usumque et participationem omnium et singularum indulgentiarum, peccatorum remissionum, gratiarum, concessionum, facultatum, immunitatum, exemptionum, privilegiorum, praeminentiarum, praerogativarum, libertatum, favorum, licentiarum et indultorum apostolicorum aliorumque quorumcumque beneficiorum et honorum, qualiacumque sint, omnibus et singulis Ordinibus, congregationibus, societatibus et monasteriis, sub approbatis claustris degentibus seu militantibus, eorumque superioribus generalibus, provincialibus et particularibus, monachis seu religiosis, commissis, oblatiis, novitiis, familiaribus, servitoribus, benefactoribus et aliis quibuscumque personis et locis, coniunctim vel divisim, in genere vel in specie vel alias quomodolibet concessorum, societati eremitarum S. Romualdi, Ordinis Camaldulensis, eiusque maiori, visitatoribus, prioribus, fratribus et personis huius-

Confirmatio privilegiorum Camaldulensibus concessorum.

modi, tam per praefatum Leonem quam etiam Clementem VII, Paulum III, Iulium III, Paulum IV, Pium IV et Pium V, praedecessores nostros, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis, clausulis, irritantibus et aliis decretis hactenus quomodolibet concessa, confirmata et innovata, quatenus in usu sint, apostolica auctoritate, ex nostra scientia et de apostolica potestatis plenitudine, tenore praesentium, approbamus, confirmamus et innovamus, ac praesentis nostri scripti patrocinio communitus.

Facti defectus suppleatur pro validitate praemissorum.

§ 4. Necnon omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui forsan inter venerint in eisdem, supplemus, et nihilominus, potiori pro cautela, ut illa omnia et singula, prout eisdem societati et eremitis per praedecessores nostros huiusmodi concessa fuerunt, quatenus in illorum usu, ut praefertur, existant, libere illis omnibus et singulis uti, frui et gaudere possint et valeant, dicta auctoritate et de novo concedimus.

Facultas transferendi frumentum et oleum ab uno ad alium locum pro ipsorum usu tantummodo.

§ 5. Necnon eis, ut de cetero perpetuis futuris temporibus, pro ipsorum necessitatibus et exigentia, frumenta et oleum, quod habebunt, sive a personis saecularibus emptum, sive etiam a quibuscumque pro elemosyna datum et acceptum existat, de uno ad alium ex eorum ecclesiis, cappellis, eremitoriis et locis, ad ipsorum usum tantum, transferre et asportare possint, libere et licite valeant, indulgemus per praesentes.

Commissio executionis praesentium litterarum.

§ 6. Quocirca universis et singulis patriarchis, archiepiscopis, episcopis, abbatibus et aliis in dignitate ecclesiastica constitutis personis, necnon praefatorum patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum in spiritualibus vicariis et officialibus generalibus per praesentes committimus et mandamus quatenus ipsi vel duo

aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte modernorum et pro tempore existentis maioris, visitatorum, priorum et fratrum ac eremitarum et personarum praedictorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra litteras et in eis contenta huiusmodi firmiter observari, ac singulos, quos litterae ipsae concernunt, illis pacifice gaudere; non permittentes eos desuper contra eandem litterarum tenorem a quoquam indebite molestari: contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris remedia, appellatione postposita, compescendo, necnon, legitimis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, interdictum ecclesiasticum imponendo, et auxilium brachii saecularis, si opus fuerit, invocando.

Derogatio contrarium.

§ 7. Non obstantibus praemissis ac quacumque prohibitione, generali vel speciali, frumentum et aliud non extrahendi, per quoscumque, etiam Romanos Pontifices, in contrarium editis, omnibusque aliis, quae in dictorum Pontificum praedecessorum nostrorum aliisque litteris, desuper praemissis confectis, expressum fuit non obstaré, et quas, brevitatis causa, hic particulariter non recensemus, quibus omnibus et singulis, illarum totales, veros et veriores tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum quod inter-

mosynarum et largitionum huiusmodi, quocumque nomine nuncupaturam, quocumque tempore et modo distribui solitarum, etiam si speciali nota dignae, et secundum pias defunctorum aut aliorum voluntates, sub certa forma ab eis in testamento¹ vel alia quacumque dispositione, distribuendae sint (dummodo non in certas personas, nec ad certos usus pios alios quam victus et alimenta pauperum distribuuntur), quibuslibet praedictarum monialium, etiam Tertiariarum, sub solemnibus Religiosis voto et perpetua clausura de cetero viventibus, et in terris et locis, quorum pauperibus huiusmodi eleemosynae distribuuntur, consistentibus, vere, realiter et cum effectu, et absque ulla eleemosynarium et largitionum huiusmodi petitione, exactione et conquisitione aut alia desuper a nobis expectata iussione aut mentis nostrae declaratione, ac quibusvis mora, subterfugio ac exceptione cessantibus et eiectis, dare atque distribuere omnino teneantur, et quam dimidiam partem nos illis applicamus.

copum ordinariis, etiam tamquam Apostolicae Sedis delegatis, ac cuilibet illorum tam per se quam alium vel alios, praemissa faciendi, ac etiam contradictores quoslibet et rebelles per poenas pecuniarias, eorundem ordinariorum et cuiuslibet illorum arbitrio infligendas et applicandas, ac in subsidium sententias, censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris et facti remedia, quacumque appellatione postposita, respective compescendi, auxiliumque brachii saecularis invocandi, aliaque in praemissis et circa ea necessaria et opportuna faciendi, gerendi, mandandi et exequendi, plenam et liberam facultatem et auctoritatem concedimus et impartimus.

§ 5. Insuper, quia valde rationi consonum est ut etiam ii, qui ipsis monialibus, etiam Tertiariis, indigentibus praefatis consanguinitate aliqua sunt coniuncti, aliquod in praemissis subsidium conferant, cum ratio sanguinis et debitum caritatis et honestatis id postulet, singulis locorum ordinariis committimus ut omni eos officio et diligentia monere eisque persuadere studeant; parentes vero et fratres ac alios, ad quos illas, si in saeculo mansissent, dotare pertinebat; vel ad quos bona et successiones devenerunt; et qui, si eas nuptui tradidissent, multo amplius, quam ingredientibus monasterium dedissent; vel qui, si eas nunc domi tenerent, vel si ad illorum domos redirent, eas alere tenerentur, quibuscumque viis ipsis benevisis inducant ut monialibus, etiam Tertiariis, praedictis, iuxta eorum facultates, caritative subveniant, scituri id sibi etiam ad animarum salutem plurimum profuturum.

§ 6. Ceterum, quod attinet ad conversas profensas, quas praedictus Pius praedecessor per praedictas litteras, sub certis conditionibus ibi contentis, permisit posse manere extra monasteria pro colligendis

Consanguineosque monialium et alios hortentur ut eisdem monialibus caritative subveniant.

Declaratio constitutionis Pii Veditae circa conversas profensas et non profensas.

Ordinarii locorum exigant et applicent et distribuunt huiusmodi eleemosynas.

¹ Deest forsitan posita (n. r.).

eleemosynis, eisdem locorum ordinariis iniungimus ut, quibus monasteriis praedictarum monialium, quotidianis laboribus computatis, supradicta vel alia quolibet ratione, de sufficienti subventione et sustentatione provisum esse cognoverint, easdem conversas sub eadem clausura cum aliis monialibus reducant, neque a suis monasteriis amplius exire permittant. Conversas vero non profensas et profsteri nolentes, dimisso habitu, domum remittant, neque alias in futurum, nisi professionem suo tempore emissuras, atque sub perpetua clausura mansuras, in monasteria huiusmodi recipi permittatur. Quod autem idem Pius praedecessor statuit, de cetero nullas alias conversas profensas recipi amplius, etiam de consensu suorum superiorum, posse, ita esse intelligendum declaramus, praeter illas conversas, quae extra monasterium in domibus contiguis degerent. Eleemosynarum vero praedictarum contributionem et applicationem durare et valere decernimus, ac suos effectus ad plenum sortiri debere, donec numerus monialium, etiam Tertiariarum huiusmodi (quem per ipsos locorum ordinarios, etiam in monasteriis ab eorum cura et regimine quomodocumque exemptis, cum illarum superiorum interventu, stabiliri et ordinari, neque supra illum numerum alias recipi posse, etiam de consensu superiorum suorum, volumus et mandamus), ita imminutus fuerit, ut reliquae moniales, et Tertiariae, ex propriis redditibus monasteriorum ipsorum vel consuetis eleemosynis se commode sustentare queant: super quo eorundem ordinariorum conscientiam oneramus, ita tamen ut, decedentibus singulis ex tribus earundem monialium partibus, tertiae quoque earundem eleemosynarum partis distributio, et sic successive, in totum extinguatur, atque in pristinum statum subdebitis aut solitis oneribus revertantur et

remaneant. Declaramus praeterea nullis monialibus, etiam Tertiariis, licere habere ostium, per quod ex monasterio introiri possit ipsarum monialium ecclesiam exteriorem in quam saecularibus ad missas et divina officia patere solet accessus, sed omnino muro obstruendum, neque itidem licere monialibus, etiam Tertiariis, egredi a ianua monasterii, quae est pro clausura ipsius monasterii, etiam ad claudendum aliam ulteriorem ianuam, qua patere solet aditus saecularibus venientibus vel ad rotam vel ad crates seu loca colloquiis destinata, quae vulgo parlatozia vocantur, vel ad pulsandum ipsam ianuam clausurae; quae loca, cum saltem pro causis praedictis patere soleant saecularibus, extra clausuram censi debent, etiam quo tempore clausa sunt.

§ 7. Insuper quoscumque dominos et magistratus temporales in Domino hortamur, monemus et requirimus ut, ad omnem ipsorum ordinariorum aut alicuius ipsorum petitionem vel simplicem requisitionem, illis in praemissis assistentes, omnem opportunum favorem et auxilium praestent et exhibeant.

§ 8. Ipsis denique patriarchis, archiepiscopis, episcopis et aliis locorum ordinariis praecipimus et mandamus ut has praesentes nostras litteras (quarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis eandem ubique fidem, in iudicio et extra, adhiberi debere volumus, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae) singuli in sua civitate et dioecesi publicent ac publicari, easque, iuxta earum continentiam et tenorem, una cum praedictis ac aliis praedicti Pii V et aliorum praedecessorum nostrorum litteris et constitutionibus et iussionibus, pro integra clausurae instauratione, custodia et firmitate editis, inviolabiliter observent et observari faciant.

Dominos temporales favent, in praemissis, ordinariis.

Ordinarii faciant publicari et observari hanc constitutionem.

§ 9. Non obstantibus testatorum et aliorum voluntatibus ac foundationibus, et Bonifacii praedicti de una, et concilii generalis de duabus, non tamen tribus diaetis, ac quibusvis aliis apostolicis necnon, in provincialibus et synodalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus; ac quibusvis ecclesiarum, monasteriorum et illorum Ordinum, hospitalium, militiarum, confraternitatum, collegiorum et aliorum piorum locorum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, libertatibus, gratiis et litteris apostolicis, ecclesiis, monasteriis et Ordinibus, hospitalibus, confraternitatibus, collegiis et piis locis, ac eorum superioribus et personis, quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis, clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie ac alias quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et pluries innovatis, etiam si in eis caveatur expresse quod illis nisi sub certa inibi expressa forma aut alias derogari non possit: quibus omnibus et singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si supradictis vel quibusvis aliis ab Apostolica sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras aposto-

licas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, tertio kalendas ianuarii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 30 decem. 1572, pontif. anno I.

XIV.

Confirmatio privilegiorum et gratiarum Levantinis civitatis Anconae a Summis Pontificibus concessorum; et quod, decedente aliquo ex ipsis, cuius haeres non sit praesens, eorum consul faciat inventarium per manus notarii, cum assistentia viri probi ab episcopo Anconitano deputandi; et quod nullus hebraeus Italus, qui acceperit merces vel sit eorum debitor, aliquod beneficium quinquennale vel alterius dilationis contra eosdem desuper obtinere possit ¹.

Gregorius Papa XIII, ad futuram rei memoriam.

§ 1. Dudum emanarunt a felicis recordationis Pio Papa V, praedecessore nostro, litterae in forma brevis, tenoris subsequentis, videlicet.

§ 2. Pius Papa V, ad futuram rei memoriam. Alias emanarunt a pia memoriae Pio Papa IV, etiam praedecessore nostro, litterae tenoris subsequentis, videlicet.

§ 3. Pius Papa IV, ad perpetuam rei memoriam. De benignitate Sedis Apostolicae provenire dignum est ut quoscumque, etiam christianae religionis expertes, qui in conquirendis convehendisque mercibus ad usum ditionis temporalis

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

sanctae Romanae Ecclesiae laboriosam operam praestant, a noxiis, quantum potest, praeserventur, et ut ea, quae proinde emanasse dicuntur, quo firmiora sint, apostolico praesidio solidentur.

§ 4. Nuper siquidem, pro parte universitatum Hebraeorum, Turcarum, Graecorum et aliorum utriusque sexus mercatorum partium Orientalium, civitatem Anconitanam et alia loca sanctae Romanae Ecclesiae subiecta incolentium, nobis expositum fuit quod alias, per felicis recordationis Paulum Papam III, praedecessorem nostrum, accepto quod antea dilectus filius noster Guido Ascanius Sfortia, Sanctae Mariae in Via Lata diaconus cardinalis, noster, tunc eiusdem praedecessoris, camerarius, eisdem Hebraeis, Turcis, Graecis et aliis mercatoribus, ut quietius et cum maiori securitate in civitate et aliis locis praedictis cum eorum mercibus degere possent, concesserat dictis Hebraeis, Turcis, Graecis et aliis Orientalibus ut liceret eis, pro eorum commoditate et animi satisfactione, unam scholam seu synagogam ad eorum voluntatem amovibilem, in unoquoque loco Status Ecclesiastici, in quo ipsos residere contingeret, erigere, quae sua ipsorum Orientalium libera esset; ita quod nullus alius Hebraeus aut alia universitas Hebraeorum vel cuiusvis alterius nationis quam Orientalis in ipsa schola seu synagoga imperium seu superioritatem haberet, quae tamen honesto loco servaretur; et si ipsi illam transferre vellent, nullam ob id licentiam a notario petere cogerentur; ita tamen quod illa cuiusvis ecclesiae vicina non esset, ne aliquam scandali causam in vicinia habuerit; ac quod dicti Graeci, Turcae, Hebraei aut alii Orientales a civitate Anconitana aut quovis alio loco, in quo ipsi residerent, tam ratione belli cum infidelibus, quam ex alia causa, soluto ordinario datio, libere, cum omnibus eo-

rum rebus et personis, prout ipsi viderentur, recedere, nec propterea aut quovis debito vel alia causa represaliari possent, sed, soluto ipso datio ordinario, liberi existerent, exceptis causis in quibus ipsi pro se vel aliis essent obligati.

§ 5. Quodque nemini, sive christifideli sive turcae aut mauro vel hebraeo, interdiceretur aut prohiberetur, seu directe vel indirecte prohiberi posset quominus merces per dictos hebraeos Orientales tam in civitate Anconitana quam ad quemvis alium Ecclesiae locum conducendas emerent, sed omnibus emere integrum esset, absque metu alicuius poenae, etiam in proclamationibus de mandato cuiusvis superioris seu officialis publicatis et publicandis expressae, exceptis rebus communiter prohiberi solitis de loco ad locum sine certa dispensatione conduci.

§ 6. Nullusque Hebraeus, Turca, Graecus aut alius Orientalis teneretur recipere milites aut illis domicilium dare aut alicui, etiam ex Hebraeis, qui ipsos milites hospitarentur, contribuere, nec propterea ab eorum habitationibus expelli possent, aut aliqua eorum res, tam de suppellectilibus quam pecuniis, eiici, dummodo habitationes eorum non essent coniunctae muris civitatis vel alicui suspecto loco.

§ 7. Et quod in causis ipsorum Hebraeorum, Graecorum, Turcarum et omnium aliorum Orientalium, in quibus de eorum interesse ageretur, tam in civilibus quam in criminalibus, nullus officialis se intrmittere posset, sed omnis dictarum causarum commissio fieri deberet per gubernatorem Anconitanum seu illius iudices et consulem ipsorum Orientalium aut eius substitutum, quorum iurisdictio non in solidum, sed coniunctim intelligeretur, et differentias inter ipsos Orientales solus consul aut eius substitutus, differentias vero inter ipsos Orientales et alios

Emptio mercium in civitate Anconitana non nisi prohibenda.

Nemo Orientalium milites in hospitium recipere tenetur, aut ad id quodquam contribuere.

Index ordinarius in eorum causis.

respective vertentes dictus gubernator cum dicto consule vel eius substituto coniunctus respective cognoscere deberet, sed in causis criminalibus dictus consul vel eius substitutus vocari et moneri deberet, data sibi copia intentionis causae cum competenti termino ad se de re informandum, et ad pro inquisiti defensione, si voluerit, interveniendum; et omnis actus seu processus alias factus ipso iure nullos et invalidus existeret, et hoc intelligendum esset quoad illos qui in civitate Anconitana et illius territorio et non alibi degerent, cui iudicio dicti Orientales tam active quam passive subiecti existerent.

Orientales constringi non possunt in causis, quae originem non habent in Statu Ecclesiastico, nisi aliter conventum fuerit.

§ 8. Quodque dicti Orientales constringi non possent, quamvis ob causam, tam civilem quam criminalem, etiam quod corporalis poena venisset imponenda, dummodo causa ipsa originem non haberet, aut contractum vel perpetratum foret in Statu Ecclesiastico, aut expresse per instrumentum vel cedulam conventum non fuisset quod, ubi reperti fuissent, ad solvendum cogi possent (exceptis causis contra christianum); et occurrente aliquo maleficio, cuius causa venisset ultimum supplicium imponendum, dicti iudices possent formare processum, illoque formato et publicato, accusatorem et testes et processum huiusmodi cum delinquente Romam mittere, ubi talis causa terminari deberet, exceptis testibus, nisi forent requisiti per iudicem in Urbe deputandum, et causis concernentibus servitium principis et celeritatem poscentibus.

A bannimentis sunt exempti et ab impositionibus Hebraeorum.

§ 9. Et quia dicti Hebraei, Turcae, Graeci et alii Orientales ibant et redibant, etiam sub bannimentis quae ab officialibus locorum fieri contingerent, declaraverat ipsos Orientales ab omni poena, per huiusmodi bannimenta imposita et imponenda, exceptos esse, dummodo per civi-

tatem seu locum, in quo moram traxissent, arma non deferrent, nec noctu ultra solitum sine lumine irent, ex certis rebus et sive bannimentis communiter prohibitis; dictique Orientales, Hebraei, Turcae et Graeci sub decimarum, vigesimarum et aliorum onerum, tam ordinario quam extraordinario, impositionibus, Hebraeis et per Hebraeos pro tempore impositis non comprehensi, sed ipsi cum eorum rebus et personis ab illis liberi et immunes intelligerentur, nisi liquide apparuisset huiusmodi Levantinos ibi domicilium elegisse et contraxisse, non autem attenda forma statutorum, sed iuris communis.

§ 10. Quodque omnes Orientales mari vel terra undecumque, cum familia et mercibus vel sine ipsis, venientes, et fidem sanitatis deferentes, possent portum et civitatem seu locum, absque aliqua solutione et sine impedimento ingredi, et inibi stare, et quo vellent libere se conferre, notificata tamen prius eadem fide dicto gubernatori vel deputatis ad curam; ac etiam quod dictis Orientalibus, Hebraeis, Graecis et Turcis datium aliquod alterari aut aliquod extraordinarium, tam in rebus quam in personis, augeri non posset; personae quoque Orientales ad quartam partem eius, quod lucrarentur, ulterius non cogentur nec cogi possent, quominus proxenetae artem huiusmodi exercerent.

§ 11. Ipsique Hebraei, Turcae et Graeci et alii Orientales ab omni poena legati, et per constitutiones, bannimenta, maleficia vel quasi, inter ipsos vel quemlibet ipsorum quomodocumque et qualitercumque incurris, perpetratis, factis vel dictis, in genere vel in specie, directe vel indirecte, tam cognitis quam incognitis, absoluti essent, et liberi et franchi intelligerentur, ita quod desuper neque per viam accusationis, neque ex officio inquiri pos-

Libertas Orientalibus concessa manendi etiam sine mercibus in civitate Anconitana.

Datium alterari non potest.

Absolutio eorum ab omni poena.

sent, sed perinde haberentur ac si ea die nati essent, concessa ipsis omni indulgentia et remissione plenarie, etiam in foro contentioso; et quod Michelettus Hebraeus, qui omnium scandalorum, quae in civitate Anconitana occurrerant, causa et fomentum fuerat, ab ipsa civitate et illius territorio perpetuo exularet, ut inibi quiete et in pace viverent.

Gubernator Anconitanus tenetur singulis annis Orientalium privilegia nota facere.

§ 12. Et, si placeret eidem praedecessori, per suas litteras dicto gubernatori Anconitano res expedienda committeretur, et pro ipsorum Orientalium securitate idem gubernator Anconitanus teneretur et obligatus existeret singulis annis, sicuti retroactis tunc temporibus consueverat, sub poena publica, proclamari facere quod nemo deberet dictis Hebraeis, Graecis et Turcis ac aliis Orientalibus molestiam inferre, patrem pro filio ad poenam obligando; et in hebdomada sancta, dum clausi manent, ne illos quovis modo ab aliquo molestari possent, custodiri faceret, dummodo, quoad hebdomadam sanctam, de more se domi honeste continerent, de mandato ipsius praedecessoris concesserat. Praefatus praedecessor, eorumdem Hebraeorum, Turcarum, Graecorum et aliorum mercatorum supplicationibus in ea parte inclinatus, capitula ipsa, quae in Camera Apostolica inspicere et diligenter examinari et de vulgari italico in latinum sermonem verti fecerat,

Levantinarum supplicationes Paulus tertius annuit et approbavit.

§ 13. Ac omnia et singula in eis contenta per suas in forma brevis litteras, ex certa scientia approbavit et confirmavit, ac ab omnibus, quos ea tangebant, firmiter et inviolabiliter observari debere decrevit, supplens omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui forsitan intervenerant in eisdem; nihilominus, pro potiori cautela, ea omnia et singula quae per praefatum Guidonem Ascanium cardinalem et camerarium eisdem Hebraeis, Turcis, Graecis et aliis mercatoribus con-

cessa fuerant, irritanti decreto desuper interiecto, de novo concesserat, prout in eisdem litteris plenius continetur.

Confirmatio privilegiorum.

§ 14. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti Hebraei, Graeci, Turcae et mercatores cupiant capitula et litteras praedictas huiusmodi, pro illorum subsistentia firmiori, etiam nostro patrocinio communiti; nos, attendentes illorum commercium huiusmodi magno dictae nostrae ditioni adiumento esse, ac sperantes per diuturnam eorum cum christianis conversationem, Spiritus Sancti cooperante gratia, ad agnitionem verae fidei tandem pervenire posse, illorum supplicationibus in hac parte inclinati, litteras et capitula praedicta, et, prout illa concernunt, omnia et singula in ipsis litteris et capitulis contenta, necnon inde secuta quaecumque, licita tamen et honesta, et quatenus tempore pie memoriae Iulii Papae III, etiam praedecessoris nostri, fuerint in usu, apostolica auctoritate tenore praesentium, approbamus et confirmamus, ac illis perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiciamus, necnon omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus.

Clausula.

§ 15. Decernentes omnia et singula praefata suos plenarios effectus sortiri; sicque per quoscumque iudices, tam ordinarios quam delegatos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et diffiniri debere; irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Mandatur executio praefatarum litterarum.

§ 16. Quocirca venerabili fratri episcopo Amerino, et dilectis filiis Leonardo Triumpho, canonico ecclesiae Anconitanae, ac vicario venerabilis fratris episcopi in spiritualibus generali, per praesentes committimus et mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium

seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte Hebraeorum, Turcarum, Graecorum et aliorum mercatorum Orientalium praefatorum seu alicuius eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praesentes litteras et in eis contenta huiusmodi, firmiter observari; ac ipsos Hebraeos, Turcas et Graecos praedictos omnesque alios et singulos, quos litterae ipsae quomodolibet concernunt, illis pacifice frui et gaudere; non permittentes eorum aliquem per quoscumque desuper quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo; ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas praedictas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatio contrariorum.

§ 17. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis; ac Anconitanae aliarumque civitatum, provinciarum, terrarum, locorum praedictorum, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis et pro tempore existentibus dictae civitatis Anconitanae gubernatori seu legato aut vicelegato vel quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis, clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, etiam motu proprio et ex certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, nec non quavis consideratione atque quibusvis causis quotiescumque concessis,

approbatis et iteratis vicibus innovatis. Quibus omnibus, etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXI augusti MDLX, pontificatus nostri anno primo. Hieronymus Martinengus.

Confirmatio praefatarum litterarum.

§ 18. Cum autem nobis nuper, pro parte dictorum Hebraeorum, Turcarum, Graecorum et mercatorum, fuit humiliter supplicatum ut praeinsertas litteras huiusmodi, pro illorum maiori validitate et observantia, nostrae firmitatis robore communitate, nostrae firmitatis robore communitate, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur, nos, considerantes illorum commercium Statui temporali nostro Ecclesiastico non mediocri commodo esse et adiumento, spemque habentes quod ipsi, inter christianos conversando, per divinae bonitatis gratiam et Spiritus Sancti illustrationem, ad viam veritatis et ad sanctae fidei agnitionem aliquando pervenire poterunt, eorum in hac parte nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati, litteras et capitula praedicta, ac, prout

illa concernunt, omnia et singula in ipsis litteris et capitulis contenta, necnon inde secuta quaecumque, licita tamen et honesta, et quatenus tempore eiusdem Pii praedecessoris fuerint in usu, dummodo, quoad synagogam quam ipsi Anconae habent, illa sit separata ab habitatione christianorum et in remota parte posita; quoad vero alias synagogas eorumdem, illae intra ghetum aliorum Hebraeorum constituentur et servantur: quoad absolutionem et remissionem poenarum, occasione melesicorum per eos perpetratorum, dummodo delicta contra fidem vel crimina laesae maiestatis non existant, auctoritate apostolica, tenere praesentium, approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis firmitatis nostrae robur adieimus; necnon omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplemus.

Clausulae.

§ 19. Decernentes omnia et singula in praeinsertis litteris huiusmodi contenta suos totales ac plenarios effectus, iuxta praesentium nostrarum tenorem, sortiri, ac per eos, ad quos spectat, debitae executioni demandari, inviolabiliterque ab omnibus observari; sique per quoscumque iudices et commissarios, quacumque auctoritate fungentes, tam ordinarios quam delegatos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in quavis instantia, ubique iudicari et diffiniri debere; irritumque et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executio praedictarum litterarum.

§ 20. Et nihilominus dilectis filiis gubernatori provinciae nostrae Marchiae Anconitanae, et Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori, ac vicario venerabilis fratris episcopi Anconitani in spiritualibus generali, nunc et pro tempore existentibus, per praesentes committimus et mandamus quatenus ipsi vel duo

aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praeinsertas ac praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte eorumdem Hebraeorum, Turcarum et Graecorum et aliorum mercatorum Orientalium seu cuiusvis eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque et eorum singulis in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant, auctoritate nostra dictas et praesentes litteras et in eis contenta huiusmodi, ut praefertur, firmiter observari; ac ipsos Hebraeos, Turcas, Graecos et alios mercatores omnes et singulos, quos ipsae litterae quomodolibet concernunt, illis pacifice frui et gaudere. Non permittentes eorum aliquem per quoscumque, contra illarum tenores, quovis modo indebite molestari, perturbari vel inquietari; contradictores quoslibet et rebelles per poenas, etiam pecuniarias, sibi visas, ac demum per sententias et censuras ecclesiasticas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo; ac legitimis super his habendis servatis processibus, poenas, sententias ac censuras praedictas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato seu adhibito etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatio contrariorum.

§ 21. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus ac litteris apostolicis, etiam nostris, desuper emanatis, necnon omnibus illis, quae idem Pius praedecessor in dictis suis litteris voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die V aprilis MDLXVII, pontificatus nostri anno II. Caesar Glorierius.

Confirmatio dictarum litterarum.

§ 22. Cum autem nobis nuper, pro parte dictorum Hebraeorum, Turcarum, Graecorum et mercatorum fuerit humiliter supplicatum ut praeinsertas litteras, pro illarum maiori validitate et observantia, approbare, aliasque in praemissis oppor-

tune providere de benignitate apostolica dignaremur, eisdem moti rationibus, quibus praedecessores nostri praedicti inducti sunt, eorum in hac parte nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati, litteras praedictas necnon omnia et singula capitula, concessionem, indulta et decreta in eis contenta, licita tamen et honesta, et quatenus sint in usu, apostolica auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque plenariae et inviolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque et singulos iuris et facti defectus, si qui forsitan intervenerint quomodolibet in eisdem, supplemus.

§ 23. Necnon Hebraeos, Turcas, Graecos et mercatores praefatos amplioribus favoribus et gratiis prosequentes, statuimus et ordinamus quod ex nunc, deinceps et in perpetuum, quando aliquis ex dictis Orientalibus pro tempore decedet, quorum haeredes non sint praesentes, si bona dilapidentur, tunc eorum consul faciat fieri inventarium per manus notarii publici, cum praesentia testium et assistentia unius viri probi ab episcopo Anconitano deputando, de omnibus rebus, bonis, pecuniis et effectis dicti defuncti, qui debeant remanere in manibus eiusdem consulis, prout solitum est fieri. Quodque nec gubernator dictae civitatis vel alterius loci, nec quisvis alius, se super praemissis ullatenus immiscere vel interponere neque dictum consulem super his molestare, perturbare vel impedire possit nec debeat.

§ 24. Quodque nullus Hebraeus Italicus, qui acceperit vel accipiat mercés seu mercantias aut quasvis alias res a dictis Hebraeis, Graecis et Turcis et aliis Orientalibus, vel qui sit eorum debitor, aliquod beneficium quinquennalis vel alterius dilationis contra eosdem Orientales desuper obtinere possit nec debeat, etiamsi a Sede Apostolica aut nobis vel Romanis Pontifi-

cibus successoribus nostris obtinuerit vel obtineat, nihilominus illud sibi nullatenus suffragetur, nec eo uti possit, illoque non obstante, contra ipsum, in iudicio et extra, perinde ac si tale beneficium non obtinuisset vel obtineret, procedi et executio fieri possit et debeat.

§ 25. Decernentes praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, nullo unquam tempore, de subreptionis vel obreptionis vitio seu intentionis nostrae defectu notari, impugnari aut invalidari non posse; sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et diffiniri debere; ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 26. Quocirca eisdem gubernatori provinciae nostrae Marchiae Anconitanae et Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori ac vicario venerabilis fratris episcopi Anconitani, nunc et pro tempore existentibus, per praesentes committimus et mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentibus et praesentibus litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit ac quoties pro parte eorumdem Hebraeorum, Turcarum, Graecorum et aliorum Orientalium seu cuiusvis eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque et eorum singulis in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra dictas et praesentes litteras ac in eis contenta huiusmodi, ut praefertur, firmiter observari; ac ipsos Hebraeos, Turcas, Graecos et alios Orientales ac omnes et singulos, quos ipsae litterae quomodolibet concernunt, illis pacifice frui et gaudere; non permittentes eorum aliquem per quoscumque, contra

Clausulae.

Commissio pro executione.

illarum tenores quovis modo indebite molestari, perturbari vel inquietari. Contra dictores quoslibet et rebelles per poenas, etiam pecuniarias, sibi visas, ac demum per sententias et censuras ecclesiasticas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo; necnon legitimis super his habendis servatis processibus, poenas, sententias et censuras praefatas, etiam iteratis vicibus, aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatio contrariorum.

§ 27. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus illis, quae in praesentibus expressum est non obstare.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die vigesima tertia februarii, millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 23 feb. 1573, pontif. anno 1.

XV.

Reductio ad terminos iuris communis et concilii Tridentini trium constitutionum a Pio V, pro Ordinibus Mendicantium aliisque editarum.

Gregorius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In tanta rerum et negotiorum mole, qua Romanus Pontifex ex omnibus mundi partibus assidue premitur, vix vitari potest ne aliqua interdum exilient, quibus postea recognitis, necesse est moderationis remedium adhibere.

Pius V privilegia multa Mendicantibus concessit 1.

§ 1. Cum itaque alias felicis recordationis Pius Papa V, praedecessor noster, auditis gravaminibus quae fratribus Or-

1 Ut videre est tomo VII, const. LVII, *Etsi*, pag. 573.

dinum Mendicantium ab ordinariis locorum et parochialium ecclesiarum rectoribus multis modis inferri dicebantur super sacris canonibus et lectionibus habendis, confessionibus audiendis, poenitentibus iniungendis, fratribus ad ordines promovendis, celebratione missarum, cura animarum, sacramentorum ministracione, sepulturis, quarta funeralium, legatis, donationibus, elemosynis, collectionibus aliisque huiusmodi iuribus necnon decimis et diversis oneribus, ac etiam super statu et regimine sanctimonialium ipsis fratribus subiectarum, formatione processuum, censurarum publicatione, processibus, praecedentia, locorum acquisitione certisque aliis rebus tunc expressis, multa per quasdam suas litteras pro dictis fratribus non modo statuerit, sed et quae iam in concilio Tridentino decreta fuerant, ad haec pertinentia, declaraverit, multaque praeterea privilegia eisdem, decimoseptimo kalendas iunii, pontificatus sui anno secundo.

§ 2. Et deinde ea omnia diversis aliis Ordinibus et congregationibus Regularium non Mendicantium, etiam per modum communicationis, concesserit.

§ 3. Postea per quamdam suam constitutionem de vicariis perpetuis parochialibus ecclesiis unitis, per ordinarios locorum instituendis, et portione illarum vicariis assignanda editam, alia, super constitutione fratrum eorumdem ad exercitium curae animarum in eis parochialibus ecclesiis, quae domibus et locis suis unita sunt, decreverit.

§ 4. Demum, animadverso quod ea omnia, multis dubitationibus involuta magnisque difficultatibus obstructa, multas magnasque dissensiones, altercationes et lites inter praedictos locorum ordinarios

1 Ut videre est tomo VII, const. LXXII, *Ad exequendum*, pag. 628.

Et illa extendit ad alios Ordines.

Et alia decrevit circa parochias 1.

Postea alia statuit.

et fratrum ipsorum Ordines, non sine gravi divini cultus et animarum detrimento ac populorum scandalo, concitaverant, contra ac ipse sperabat et praeter suam expectationem, ut qui interdum conquereretur multa aliter alioque sensu a se prolata fuisse, quam litteris expressa essent. Cupiens his mederi incommodis, primum illa omnia quae Regularibus aliorum Ordinum quam Mendicantium communicaverat et secundum praemissa concesserat, motu proprio restrinxit. Deinde plenius providere volens, prioribus litteris a se, quoad ipsos Mendicantes, magna in parte moderatis, omnes et quascumque alias litteras, quae de aliis Ordinibus et congregationibus extra Mendicantium Ordines de Observantia nuncupatos emanaverant, omnino aboleverit, causas omnes iam de his etiam in Romana Curia pendentes ad se advocando, lites extinguendo, ac formatos super illis processus latasque sententias annullando, quemadmodum aliis suis litteris in registro proxime compertis, nunquam tamen publicatis, plenius continetur.

Deinde circa concessionem nuncupatam edidit bullam 1.

§ 5. Postremo circa confessariorum Regularium, etiam Mendicantium, approbationem, iuxta concilii praedicti decretum faciendam, etiam lectores in theologia graduatos et certos alios tunc expressos comprehendere debere declaraverit.

Hic Pontifex omnes praedictas constitutiones Pii V reducit ad terminos iuris et concilii Tridentini;

§ 6. Nos, hac tanta varietate cognita, quae etiam ex multiplici litterarum et constitutionum editione procedit, praesentibus et futuris discriminibus occurrere volentes, de nobis attributae potestatis plenitudine, statuimus et ordinamus de praedictis et aliis omnibus litteris et constitutionibus, quae ab eodem praedecessore, eisdem de rebus, pro quorumcumque Regularium, etiam Mendicantium, Ordinibus et congregationibus quomodolibet emanarunt, ac omnibus et quibuscumque in eis contentis, eam deinceps dis-

positionem atque decisionem pro subiecta materia futuram esse, quae sive ex iure veteri sive ex sacris dicti concilii decretis, sive alias legitime ante dictarum litterarum et constitutionum editionem erat et, si ipsae non emanassent, futura fuisset, ad quam dispositionem et decisionem suumque pristinum et integrum statum ac terminum illa omnia reducimus. Quia etiam tollimus et abrogamus omnia irritantia et alia decreta, necnon prohibitiones, declarationes, mandata et quaecumque alia ipsis litteris et constitutionibus apposita et alias eorum occasione vel causa facta, his nostris statuto, ordinationi et reductioni adversantia, quibuscumque illa sint concepta formulis ac praeservationibus, declarationibus, modificationibus, restitutionibus, mentis attestationibus, derogatoriis derogatoriis, aliisque fortissimis, efficacissimis et inviolabilibus clausulis, etiam motu et potestatis plenitudine similibus, et ex certa scientia, etiam pro conservatione status regularis, et ex quibuscumque aliis urgentissimis causis, quotiescumque roborata. Decernentes illa omnia pro nullis et infectis haberi, omnesque supradictos illarum usu, commodo et effectu carere.

§ 7. Ac omnes lites et controversias, quae coram quibusvis iudicibus, sive ordinariis sive commissariis, etiam causarum Palatii Apostolici auditoribus et S. R. E. cardinalibus, etiam de latere legatis, praedictarum litterarum et constitutionum occasione, super praemissis iam motae sunt, necdum decisae aut finitae, vel etiam quae iam decisae sunt, si modo tractum habeant successivum, easque rursus et inter quoscumque excitari in posterum contingat, secundum praedictam dispositionem nec aliter decidendas.

§ 8. Futura vero dubia et difficultates, quandocumque et ubicumque orientur, ad nos et Sedem Apostolicam, ubi et ce-

Lites secundum hanc bullam decidi vult;

Dubiorumque futurorum declarationes Sedi Apostolicae reservat.

tera quae ad decreta dicti concilii pertinent, quotidie declarantur, omnino referenda esse.

Decretum irritans.

§ 9. Necnon irritum et inane quicquid secus super his per quoscumque, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Praeceptum observantiae.

§ 10. Mandantes itaque, in virtute sanctae obedientiae, praesentes ab omnibus ubique episcopis et locorum ordinariis, necnon ecclesiarum praelatis, rectoribus fratribusque praedictis ac ceteris, ad quos pertinet, semper inviolata observari.

Derogatio contrariorum.

§ 11. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis; necnon ecclesiarum, monasteriorum, conventuum, domorum, locorum et Ordinum quorumcumque, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, etiam *Mare Magnum* et *Bulla Aurea* nuncupatis, dictis ecclesiis, Ordinibus et congregationibus quomodolibet concessis et confirmatis; quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, expressa, individua et ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Iussio publicandi.

§ 12. Ut autem praesentes omnibus plenius innotescant, volumus earum exempla fieri et etiam imprimi, illisque notarii publici manu et curiae ecclesiasticae vel praelati aut personae in dignitate ecclesiastica constitutae sigillo obsignatis, eandem illam prorsus fidem, in iudicio et extra illud, ubique locorum adhiberi, quae adhiberetur eisdem praesentibus, si essent exhibitae vel ostensae.

Bull. Rom. Vol. VIII.

Nulli ergo omnino etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, kalendis martii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 4 mart. 1573; pontif. anno I.

XVI.

Quod omnibus liceat in quacumque die octavae Sanctissimi Corporis Christi processionem solemniter facere in honorem suae festivitatis 1.

Gregorius Papa XIII, ad perpetuam rei memoriam.

Cum interdum contingat Romanum Pontificem aliquas concessionem et gratias elargiri, quas postmodum experientia rerum magistra docet in alterius praedictum resultare, mirum nemini videri debet, si tandem, praedictum cognito, gratiae ipsae sic concessae in melius reformatur, prout et populi devotio exposcit ac, rerum et temporum qualitate pensata, conspicitur in Domino salubriter expedire.

§ 1. Dndum siquidem felicitis recordationis Pio Papae V, praedecessori nostro, pro parte dilecti Joannis Gallo Ordinis Praedicatorum et theologiae professoris, exposito quod, licet in omnibus fere conventibus provinciae Hispaniae Ordinis praedicti solemniter fieri consuevisset processio Sanctissimi Sacramenti Corporis Christi die dominica infra octavam illius festivitatis, idque ab immemorabili consuetudine, propterea quod dicti Ordinis Religio, utpote a B. Thoma de Aquino docta, peculiarem semper gesserat devotionem erga sanctissimam Eucharistiam, unde cum magno apparatu et frequentia populi ea-

1 De huius festivitatis institutione et aliis eam concernentibus, dixi apud const. XIX Urb. IV, *Transiturus*, tom. III, pag. 708.

Exordium.

Pius V iussit Ordini fratrum Praedicatorum solummodo licere solemnem processionem Corporis Christi facere in die dominica infra octavam

dem festività a fratribus Ordinis huiusmodi celebrari solebat. Nihilominus, ante aliquot annos, aliqui alii partium illarum religiosi, praesertim in civitate Salamantina, contendebant eisdem die et hora festivitatem seu processionem huiusmodi celebrare, populum ad se trahentes, et ornamenta, quae ipsis fratribus Ordinis huiusmodi concedi solebant, conquirentes, unde et populi devotio minuebatur, et aliquando viri timorati, videntes religiosos pro huiusmodi rebus inter se contendere, offendebantur; eiusdem Ioannis supplicationibus inclinatus, eidem Ordini Praedicatorum, ut in omnibus et singulis civitatibus, terris, oppidis et locis, tam dictae provinciae quam extra et alias ubilibet, in quibus ab immemorabili consuetudine fratres dicti Ordinis processionem huiusmodi dicta die dominica infra octavam eiusdem Corporis Christi solemniter celebrare soliti fuerant, eisdem fratribus Ordinis Praedicatorum dumtaxat, eadem die dominica solemnem processionem eiusdem Corporis Christi celebrare liceret, ita ut nulli super eo illos impedire seu eodem tempore vel die eandem processionem facere possent et deberent, perpetuo concessit et indulgit, ac aliis praedictis desuper districtius inhibuit, aliaque fecit, prout in dictis litteris plenius continetur.

Hic modo Pontifex omnibus licere decernit dictam processionem celebrare, in quacumque die infra octavam dictae festivitatis;

§ 2. Nos tamen, attendentes id non sine divini cultus diminutione esse aliquo modo posse, cum omnes ad unam et eandem dumtaxat ecclesiam confluentes, in ea commode recipi sicque processioni huiusmodi interesse nequeant, praeter id quod inibi saepe contingit ut, propter populi frequentiam sic confluentem, varia scandala et iurgia oriantur, et populus ipse spirituali venerationis Sacramenti huiusmodi multiplici fructu privetur; neque propterea diutius discussa, honestum esse censentes litteris praedictis modum ali-

quem praebere, illarum tenorem, ac si de verbo ad verbum praesentibus insertis foret, pro plene et sufficienter expresso habentes, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione et certa scientia nostris, universis et singulis clero et clericis ac personis ecclesiasticis, tam saecularibus quam quorumvis Ordinum, Religionum et militiarum regularibus, ut, litteris Pii praedecessoris huiusmodi non obstantibus, liceat ipsis, tam die ipsa dominica infra octavam Corporis Christi, quam aliis totius octavae praedictae diebus, processiones suas celebrare, nec super eo, tam ab Ordinis Praedicatorum huiusmodi quam aliis quibuscumque personis, etiam praedictarum aut quarumvis aliarum litterarum, privilegiorum vel concessionum praetextu, seu alias quomodolibet molestari, inquietari vel perturbari, nec etiam aliquibus censuris vel poenis, etiam ecclesiasticis, innodari, seu illas incurrere possint, tenore praesentium concedimus et permittimus.

§ 3. Et nihilominus, pro potiori praemissorum cautela, litteras Pii praedecessoris huiusmodi harum serie penitus et omnino, quoad effectum prohibitionis celebrandi processiones huiusmodi, cassamus, irritamus et annullamus, viribusque et effectu evacuamus, et, tamquam tales minime attendi vel eisdem fratribus Praedicatoribus suffragari posse, volumus.

§ 4. Districtius inhibentes eisdem fratribus Ordinis Praedicatorum et quibusvis aliis personis, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis vel conditionis fuerint, in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis maioris latae sententiae, necnon suspensionis et interdicti aliisque arbitrio nostro moderandis, infligendis et imponendis poenis, ne contra praesentium litterarum tenorem venire, aut superscriptos vel quoscumque alios,

Et Bullam Pii V revocat;

Observantiam huius constitutionis cultum que praecipit;

quorum interest, intererit aut interesse poterit quomodolibet in futurum, quominus praemissa libere fieri possint, per se vel alium seu alios, publice vel occulte, directe vel indirecte, tacite vel expresse, quovis quaesito colore vel ingenio, impedire audeant vel praesumant.

Eamque clausulis praesertativis ornati;

§ 5. Decernentes quoque praesentes litteras nullo umquam tempore de subreptionis aut obreptionis vitio aut intentionis nostrae vel quopiam alio defectu, etiam ex eo quod interesse habentes vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, ad terminos iuris reduci nullatenus posse, minusque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas et de novo concessas esse.

Decretum irritans apponit.

§ 6. Sicque ab omnibus censeri, et ita per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam Caesarum Palatii Apostolici auditores ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi facultate, iudicari debere; irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executoresque deputat;

§ 7. Et nihilominus universis et singulis venerabilibus fratribus nostris patriarchis, archiepisc., episcopis ac dilectis filiis ceteris locorum ordinariis, necnon illorum et eorum vicariis seu officialibus in spiritualibus et cuilibet ipsorum in solidum, motu simili, per praesentes committimus et mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte alicuius seu aliquorum et quorumcumque in praemissis interesse habentis vel habentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis

efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant praemissa omnia et singula ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter observari, ac praedictos interesse habentes illis pacifice frui et gaudere. Non permittentes eos desuper per praedictos fratres Ordinis Praedicatorum vel eorum conservatores, iudices, defensores seu protectores aut quoscumque alios, quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Contraria tollit;

§ 8. Non obstantibus litteris praedecessoris huiusmodi cum inde sequutis et aliis praedictis; necnon pie memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus diaetis, dummodo ultra tres diaetas quis, vigore praesentium, ad iudicium non trahatur, et aliis apostolicis necnon, in provincialibus et synodalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus; ac quibusvis, etiam dicti Ordinis Praedicatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Ordini illiusque superioribus et personis ac quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac eum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis, clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie ac alias quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis, et Bulla Aurea ac *Mare Magnum* nuncupatis; quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis teno-

ribus specialis, specifica et expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ad effectum praedictum, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si fratribus Ordinis Praedicatorum eorumque conservatoribus ceterisque praedictis et quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptis credi iubet.

§ 9. Ceterum, quia difficile foret praesentes litteras ad quaeque loca, in quibus publicatio huiusmodi facienda erit, deferri volumus et similiter apostolica auctoritate decernimus quod praesentium transumptis, etiam impressis et manu alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostense.

Datum Romae apud Sanct. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XI martii MDLXXIII pontificatus nostri anno I.

Dat. die 11 martii 1573, pontif. anno I.

XVII.

Institutio festivitatis sub invocatione Rosarii B. Mariae Virginis, prima dominica die mensis octobris, in ecclesiis vel cappellis Rosarii duplici maiori officio celebrandae, pro gratiarum actione de victoria die VII dicti mensis octobris parva contra Turcas 1.

Gregorius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Monet Apostolus in omnibus gratias

1 Hoc bellum paravit Pius V, et aliqua statuit in constitutionibus cccxiii, cccxvii et cccxx, tomo vii, pag. 957, 967 et 972. De sodalitate autem Rosarii, vide Sixti IV const. XXI, Ea quae, tom. v, pag. 268.

agere; monent quoque sacrarum litterarum historiae insignia Dei beneficia, tum ut ei, a quo accepta sunt, merita referantur gratiae, tum ut fideles, quibus collata sunt, illorum memores, ad divinum cultum magis in dies excitentur, solemnibus annuis festivitatibus celebranda esse. Quod cum multoties institutum fuerit, tum vero maxime cum Deus patrum nostrorum populum suum a servitute Aegyptiaca per manum fortem liberavit.

§ 1. Nos itaque, qui non minora beneficia quotidie a Deo optimo maximo accipimus, inter quae illud singularissimum superiore anno ab ineffabili ipsius clementia nobis concessum fuit, ut Turcarum classis, et numero longe superior et praeteritis elata victoriis, a christianorum classe in virtute Domini Dei Sabaoth decertante, die VII octobris, non longe a Corinthiaco sinu penitus devicta et quassata fuerit; qua nempe victoria universum populum christianum ab impiissimi tyranni faucibus divino munere creptum fuisse inficiari nemo potest; Apostoli praecepto parere, et sanctorum Patrum exempla sequi volentes, ut huius ingentissimi beneficii anniversaria habeatur memoria instituere omnino decrevimus.

§ 2. Quia vero preces ad Deum oblatas eo gratiores ad illius conspectum ascendant, quo dignioribus intercessoribus et pio aliquo orandi modo offeruntur, memores beatum Dominicum Ordinis Praedicatorum institutorem, cum et Gallia et Italia a pernicioso premeretur haeresibus, ad iram Dei placandam et Beatissimae Virginis intercessionem implorandam, piissimum illum orandi modum instituisse, quod Rosarium seu Psalterium Beatissimae Virginis Mariae nuncupatur.

§ 3. Animadvertentes quoque eadem die septima, quae tunc fuit dies dominica prima dicti mensis octobris, fraternitates omnes sub dicti Rosarii nuncupatione militan-

Festivitates celebrantur ad Deo gratias ferendas, praesertim pro aliqua populi liberatione.

Et quia die VII octobris anni praeteriti populus christianus contra Turcas victoriam habuit, Ideo hic Pontifex anniversariam memoriam ad gratiarum actionem instituere decrevit.

Memor quod B. Dominicus, ad iram Dei placandam, Rosarii orandi modum instituit.

Et quia dicta die VII, quae erat I mensis dominica, Rosarii sodalita-

tes processiones de more fecerant, quas pro dicta victoria multum profuisse pie credi potest.

tes per universum orbem, iuxta earum laudabilia instituta et consuetudines, processionaliter incedentes, pias ad Deum preces effudisse; quas per intercessionem Beatissimae Virginis ad dictam victoriam consequendam multum profuisse pie credendum est; operae pretium nos facturos esse existimavimus, si ad tantae victoriae coelitus proculdubio concessae memoriam conservandam, et ad gratias Deo et Beatissimae Virgini agentas, festum solemnne sub nuncupatione Rosarii, prima dominica mensis octobris singulis annis celebrandum, institueremus.

Hic ideo Pontifex festum sub invocatione Rosarii, qualibet prima dominica dicti mensis octobris in ecclesiis, ubi sit altare Rosarii, celebrari iubet I.

§ 4. Quocirca motu proprio et de apostolica potestatis plenitudine, ad laudem Dei et Domini nostri Iesu Christi, eiusque gloriosae Virginis Matris, tenore praesentium, decernimus ut de cetero, perpetuis futuris temporibus, qualibet prima die dominica mensis octobris, per universi orbis partes, in iis videlicet ecclesiis, in quibus altare vel cappella Rosarii fuerit, ab omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus, festum solemnne, sub nuncupatione Rosarii praedicti, sub duplici maiori officio, ad instar aliarum solemnium festivitatum, celebretur et sanctificetur; eademque die Officium de Beatissima Virgine novem lectionum more ecclesiastico persolvatur et recitetur.

Clausulae praeservativae.

§ 5. Decernentes praesentes, quas perpetuo valere volumus, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis seu alio vitio, vel intentionis nostrae aut alio defectu notari, argui vel impugnari posse, sed plenarios effectus sortiri debere.

Clausula sublata

§ 6. Et ita per quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, etiam caesarum Palatii Apostolici auditores et S. R.

1 Hoc festum communiter S. Mariae de Victoria nuncupatur.

E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi aut interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et interpretari et definiri debere; ac ex nunc irritum et inane etc.

§ 7. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Quibuscumque non obstantibus.

§ 8. Volumus autem quod praesentium transumptis etc.

Exemplorum Rota.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die I aprilis MDLXXIII, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 1 aprilis 1573, pontif. anno I.

XVIII.

Constitutio super abolendo usu duellorum ac bandositatum in regnis Aragoniae et Valentiae ac principatu Cataloniae et comitatibus Rossilionis, cum gravissimis poenis 1.

Gregorius Papa XIII, ad perpetuam rei memoriam.

Ad Romani Pontificis auctoritatem pertinere dignoscitur ut abusibus quibuslibet, qui hominum malitia irrepserunt, quantum potest, ubique provideatur.

Exordium.

§ 1. Sane, licet alias diversi Romani Pontifices praedecessores nostri, provide attendentes quam detestabilis esset duellorum usus, fabricante diabolo, et cruenta corporum morte, animarum etiam perniciem procurante, introductus: cupientesque ut ille a christiano orbe penitus exterminaretur, diversimode, et praecipue felicitis recordationis Iulius Papa II, per quamdam suam perpetuo valituram ac motu proprio confectam constitutionem, duellorum huiusmodi usum damnaverit et improbaverit; ac tam ipse quam piae memoriae Leo X et Clemens VII ac postremo

Series constitutionum Romanorum Pontificum, qui duella prohibuerunt.

1 Ex Regest. in Segret Brevium.

Pius IV, Romani Pontifices et praedecessores nostri, per diversas eorum litteras, in terris Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiectis, per quoscumque, quavis auctoritate et potestate ac nobilitate fulgentes, sub excommunicationis latae sententiae poena, ex quacumque causa, etiam a legibus permessa, fieri omnino prohibuerint; et taliter pugnantes ubique impune capi posse et puniri pro homicidio vel vulnere, iuxta iuris communis dispositionem, nulla eis consuetudine suffragante, statuerint; corporaque in duello, in terris Ecclesiae mediate vel immediate subiectis facto, morientium in sacro sepeliri interdixerint, sub simili excommunicationis poena et interdicti ecclesiastici; omnibus et singulis utriusque sexus ducibus, comitibus, marchionibus, domicellis, baronibus et aliis temporalibus dominis, vicariis, communitatibus et universitatibus civitatum, terrarum et locorum praedictae Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiectorum mandantes ne de cetero, perpetuis futuris temporibus, aliquibus, cuiuscumque dignitatis et nobilitatis forent, et ex quacumque causa, etiam a legibus non improbata, locum seu campum liberum ad duellum seu alias ad pugnandum tutum aut quomodolibet assignarent, traderent et concederent, aut assignari, tradi et concedi facerent vel permitterent; ac ipsi certantes, comitantes, consulentes, adhaerentes, fautores, necnon cartas certaminis subscribentes et publicantes, in excommunicationis latae sententiae, a qua non nisi per Romanum Pontificem et in mortis articulo absolvi possent, et quatuor millium ducatorum Camerae Apostolicae applicandorum poenam pro qualibet vice incurrendam; et si huiusmodi constitutionis violatores ultra dictam primam vicem forent, ultra dictas poenas, feudi seu vicariatus, quem a dicta Romana Ec-

clesia obtinuissent, privationem incurrere, necnon carceribus mancipari et detineri, ac ad illarum executionem omnino procedi posse decreverint; et si ecclesiastici forent, omnibus et singulis ecclesiis, monasteriis, dignitatibus et aliis beneficiis ecclesiasticis per eos obtentis, seu in quibus et ad quae ius sibi competeat, eo ipso privati, et ad illa et alia in posterum obtinenda inhabiles existerent; necnon illa, tamquam per privationem huiusmodi vacantia, ab aliis impetrari possent, revocando omnes et singulas concessionem duellorum, quovis modo; per quoscumque quibusvis concessas; et pugnantes ipsi non solum poenis praedictis subiacerent, sed, eorum memoria perpetuo damnata, bona proscripita et Camerae Apostolicae eo ipso confiscata essent; duces quoque, barones, comites, marchiones et domini temporales, vicarii, feudatarii, eorum capitanei, communitates quoque civitatum, terrarum et locorum eidem Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiectorum, campum ad pugnandum praestantes, ultra praemissa, ab omni iure, quod in territoriis suis obtinebant, ipso facto caderent, illudque ad Camerae Apostolicam devolveretur et devolutum esse censeretur, absque alia declaratione desuper facienda: qui vero ad talia cruenta spectacula convenissent, si nobiles, quingentorum; si mediocris fortunae, centum; si vero ignobiles, viginti quinque ducatorum, necnon excommunicationis et perpetuae maledictionis poenam incurrerent, et locus ipse ecclesiastico subiaceret interdicto, ac si praemissa omnia etiam per concilii Tridentini decreta comprobata et efficacissime innovata fuerint.

§ 2. Cum tamen nuper accepimus in regnis Aragoniae et Valentiae ac principatu Cataloniae necnon comitatibus Rosilionis ac Ceretaniae, non solum praemissa exerceri, verum etiam aliquos illa-

Facti series.

rum partium incolas privatam sibi adstruere legem non dubitasse, et tam illius vigore quam pessimae consuetudinis, quae inibi invaluit, praetextu asserere licere ipsis, praesertim si nobiles fuerint, ut ubicumque agitur de tuendo honore aut reparando, aut iniuria propulsanda, ab amicitia discedere, inimicitias et factiones inter se exercere, satellites et varii generis armatos homines ducere et privatim habere, amicos et necessarios ad arma excitare, damna vicissim hostiliter quoquo modo afferre, et, ut ibi dici solet, bandositates exercere, in grave animarum suarum periculum ac praedictum plurimorum.

Mala quae ex duelli et banditatu oriuntur.

§ 3. Nos, animo revolventes praemissa, quae in regnis, principatu et comitatibus praedictis fiunt, eo maiori egere remedio, quam duella ipsa, quo per exercitum banditatum huiusmodi graviora quam ex duellis ipsis oriuntur et subsequuntur mala; huius enim detestandae rei occasione, quamplurimi ibi fiunt sicarii et praedones, qui, cum a potentioribus factionum capitibus, qua quisque potest maiori manu et numero, privatis odiis inimicitisque exercendis foventur, etiam in diversas alias caedes et latrocinia ac sacrilegia aliaque crimina prorumpunt, dignum, quin potius debitum, auctoritate nostra esse censuimus iis opportuna adhibere remedia.

Poenam in eos, qui in duello pugnaverint aut armorum usum habuerint, et locum concesserint.

§ 4. Hac itaque nostra perpetuo valitura constitutione sancimus et decernimus quod omnes et singuli, etiam si duces, principes, marchiones, comites, barones et alii domini temporales fuerint ducatorum regnorum, principatus et comitatum, qui in duello pugnaverint aut duellorum vel gladiatorum usus exercuerint, locum aut campum libere ad pugnandum concesserint vel assignaverint, vel etiam pro sua vel amici aut propinqui, consanguinei vel affinis iniuria vin-

dicanda, aut alias simultates, bandositates nuncupatas, exercere praesumpserint, et praemissorum occasione satellites et armatos homines vocare, aut apud se vel in terris et dominiis vel domibus suis aut alibi, publice vel occulte, recipere aut retinere vel fovere propria auctoritate ausi fuerint; quique necessarios, consanguineos, affines et amicos in factionem et partes suas contra aliquem vel aliquos excitaverint; omnesque qui iverint aut arma pro praemissis sumpserint; quique super his rebus alteri consilium, auxilium vel favorem praestiterint, auctoresve aut suasores fuerint; necnon qui sub praetextu abusus huiusmodi aliquem provocaverint aut illi quomodolibet vim intulerint, quique eam praetensam legem aut consuetudinem licitam et non omnino damnatam esse asseruerint, excommunicationi, anathemati, maledictioni, perpetuae infamiae, diffidationi criminibusque laesae maiestatis, seditionis, rebellionis, confiscationis et privationis statuum et dominiorum ac feudorum et vicariatum et omnium aliorum bonorum suorum, necnon inhabilitatis ad illa et alia imposterum obtinenda, ac interdicti, omnibusque aliis censuris et poenis ecclesiasticis, etiam temporalibus praedictis, per litteras praedictas contra duellantes et alios praedictos quomodocumque et qualitercumque comminatis, quas contravenientes eo ipso et absque alia declaratione incurrant, et intestabiles fiant.

§ 5. Subiicimus poenas praedictas, et si ecclesiastici fuerint, etiam omnibus et singulis ecclesiis, monasteriis, dignitatibus et aliis beneficiis ecclesiasticis per eos obtentis, seu in quibus et ad quae ius eis competit, eo ipso et absque alia declaratione privati, et ad illa et alia imposterum obtinenda inhabiles existant; necnon illa, tamquam per privationem huiusmodi vacantia, ab aliis impetrari possint, volumus et decernimus.

Ecclesiastici bonis privantur, si ecclesiastici fuerint.

Poenae in iudices, qui secundum legem duelli iudicaverint, et in advocatos, qui res patrocinaverint.

Extensio poenarum.

Derogatio contrariorum.

Committitur praes. constitutionis nullius in omnibus facienda.

§ 6. Insuper, iudices et magistratus quoscumque, quacumque auctoritate et potestate praeditos, qui aliquid secundum eam legem aut consuetudinem decreverint, privationis iudicaturae et magistratum aliorumque per eos obtentorum; necnon advocatos et procuratores, qui, sub eiusdem legis aut consuetudinis praetextu, aliquem vel aliquos patrocinati fuerint aut defenderint, inhabilitatis ad alios patrocinandum et ad honores poenas eo ipso incurrant.

§ 7. Et nihilominus praemissa omnia et singula, prout per Iulium et Leonem et Clementem ac Pium praedecessores praedictos statuta et ordinata, inhibita, decreta et mandata fuerunt, in omnibus et per omnia, quoad bandositates praedictas exercentes, extendimus et ampliamus; ac omnes concessionem duellorum et exercitii bandositates huiusmodi, et facultates desuper praedictis seu aliis quibuscumque personis, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, sub quibusvis formis et verborum expressionibus, forsitan concessas, approbatas et innovatas, legemque et consuetudinem praedictam harum serie revocamus, cassamus et annullamus ac reprobamus, ac quaecumque iuramenta, per quascumque personas, quacumque dignitate, etiam marchionali, ducali, regia vel alia dignitate, praeditas, ac etiam per locorum gubernatores ac iustitiae praesidentes, forsitan de observando praetensam legem seu consuetudinem aut forum super praemissis disponens, eos non ligari, ipsosque ad illorum observationem minime teneri declaramus.

§ 8. Mandantes omnibus et singulis venerabilibus fratribus nostris patriarchis, archiepiscopis et episcopis, ceterisque ecclesiarum praelatis, quacumque auctoritate et dignitate fulgentibus, etiam si sanctae Romanae Ecclesiae cardinales fuerint,

in virtute sanctae obedientiae ac sub excommunicationis maioris, aliisque arbitrio nostro moderandis poenis, quatenus praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, in eorum necnon singulorum partibus et aliis ecclesiis, ubi id necessarium esse iudicaverint, publicent seu publicari faciant auctoritate nostra.

§ 9. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus illis, quae singuli praedecessores nostri praedicti voluerunt in singulis litteris praedictis non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque: aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 10. Ceterum, quia difficile foret praesentes litteras ad singula quaeque loca, in quibus publicari debent, deferri, volumus quod illarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae; ac ne aliqui ex praemissorum ignorantia se excusare possint, volumus quod earum transumpta, etiam, ut praefertur, impressa; et singulis cathedralium et metropolitanarum ecclesiarum regnorum, principatus et comitatum praedictorum valvis affixa, verae et realis publicationis vim et effectum sortiantur, ac omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde afficiant, ac si singulariter et personaliter singulis intimatae fuissent.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xv maii mdcxxxiii, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 15 maii 1573, pontif. anno ii.

Derogatio contrariorum.

Fides transumptorum.

XIX.

Concessio facultatis iudicibus saecularibus regnorum Aragoniae et Valentiae facinorosos et latrones, etiam clericos in minoribus ordinibus constitutos, etiam aliquod tenue beneficium obtinentes, puniendi etc., absque incursu censurae etc. 1.

Gregorius Papa XIII, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium et facti series.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philippus, Hispaniarum rex catholicus, quod Aragoniae et Valentiae regna, quorum ipse etiam rex existit, a pluribus annis citra, valde turbantur et vexantur a latronibus et facinorosis hominibus, qui armati et simul coadunati per illam regionem passim vagantur, vias pro libito obsident; viatoresque aggrediuntur, spoliunt et occidunt; domos quoque saepe expugnant, diripiunt et incendunt, stupra, raptus, sacrilegia et omnis generis crimina nefarie committendo; et licet idem Philippus rex multa huic morbo remedia adhibuerit, tamen desiderio suo hactenus frustratus existit, ob diversas causas et propinquitatem provinciae Galliae et principatus Cataloniae, ex quibus plurimi delinquentes in ipsa Aragoniae et Valentiae regna confluunt, et ibi, commissis per eos latrocinis et aliis gravibus delictis, in loca tuta repente sese recipiunt, ita ut magistratus eorumque familiam illos persequentes facile eludant et frustrentur; plerumque etiam evenit quod scelerati huiusmodi facinorum suorum poenas saepe subterfugiant, sicque maiores animos ad delinquendum sumant.

§ 2. Propterea quod, dum ministri iustitiae saecularis eos persequuntur, ad ecclesias et alia loca sacra illi statim confugere soliti sunt; unde aut extrahi non

possunt, vel extracti, immunitatem ecclesiae praetendentes, in eum, unde extracti sunt, locum restitui obtinent. Quidam vero non contenti se prima tonsura esse initiatos, non ut divinis inserviant, sed ut iudicium saeculare facilius effugiant, malitiose et fraudulenter aliquod tenue beneficium ecclesiasticum sibi conferri procurant, nec tamen in habitu clericali incedunt, aut aliquibus clericalibus funguntur muneribus, verum habitu saeculari induti vagantur, liberiusque delinquant, nullaque in eos ecclesiastica animadversio exerceatur, quoniam laici existimantur; a iustitia vero saeculari deprehensi, statim tanquam clerici et beneficium ecclesiasticum habentes ad ordinarios ecclesiasticos declinant, a quibus aut nulla aut leviori poena affecti dimittuntur, ad vindictam in eos, qui ipsos persecuti sunt, et ad graviora scelera committenda se accingentes.

§ 3. Quare idem Philippus rex nobis humiliter supplicari curavit ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 4. Nos igitur, honestis catholicorum regum votis, quantum cum Domino possumus, paterne annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, latrones et facinorosos huiusmodi illorumque fautores et receptores, etiam clericos, etiam quatuor minoribus ordinibus insignitos, etiam beneficium aliquod tenue obtinentes, ab ecclesiis et aliis locis sacris avellere per iudices saeculares licere, cum huiusmodi genus hominum immunitate ecclesiastica gaudere valde indignum sit, ita tamen ut dicti saeculares iudices facinorosos ipsos a locis praedictis extractos iudici ecclesiastico ad causas contra personas ecclesiasticas in regnis praedictis atrociam crimina committentes alias a Sede apostolica deputato; et ubi tales iudices deputati non fuerint, loci ordinario ecclesiastico, pro iustitia in eos administranda,

Clericos delinquentes ex locis sacris avelli poena a iudicibus saecularibus concedit.

consignare teneantur; ipsisque locorum ordinariis, praesentium litterarum vigore, per se vel alium seu alios, contra omnes et singulos praedictos, etiamsi ab eorum iurisdictione exempli quomodolibet fuerint, et quos homicidii et assassinii et atrocium criminum reos esse conspexerit, et ad curiae saecularis traditionem per denunciationem, accusationem, inquisitionem, aut ex mero officio vel ad procuratoris fiscalis instantiam et alias iuxta iuris formam, absque ipsius iudicis seu loci ordinarii vel deputandorum huiusmodi irregularitatis aut infamiae macula vel incurso, auctoritate nostra procedere libere et licite valeant, per praesentes plenam et liberam facultatem impartimur.

Clerici laicalibus vestibus induti, si in flagranti crimine reperiuntur, ultimo supplicio afflicti a laica saeculari.

§ 5. Quodque si clerici praedicti, etiam in quatuor minoribus ordinibus constituti, etiam tenue aliquod beneficium obtinentes, vestibus laicalibus induti, in flagranti crimine crassandi per vias deprehensi fuerint, tamquam in publicos latrones et viarum grassatores a saecularibus iudicibus in eo, in quo reperiuntur, habitu, usque ad ultimi supplicii poenam inclusive, absque metu censurarum, in ipsos animadverti posse, tenore praesentium concedimus; inhibentes omnibus et singulis locorum, etiam exemptorum, ordinariis et eorum officialibus et quibuscumque aliis iudicibus ecclesiasticis, quocumque nomine nuncupatis, ne saeculares magistratus, iudices et ministros praedictos super praemissis quomodolibet impedire, molestare aut perturbare audeant vel praesumant.

Claustrum

§ 6. Ac decernentes praesentes litteras de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostrae seu quovis alio defectu notari vel impugnari ullo umquam tempore nullatenus posse; sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici auditores ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et diffi-

niri debere; irritum quoque et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 7. Non obstantibus praemissis ac generalis concilii ac quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; privilegiis quoque, indultis et exemptionibus apostolicis, etiam saecularibus et regularibus personis, Ordinibus, monasteriis, ecclesiis et aliis locis sacris, necnon congregationibus et superioribus eorundem, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam irritantibus, et alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, innovatis, concessis et approbatis. Quibus omnibus, illorum tenores, uti de verbo ad verbum insererentur praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ad effectum praesentium, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 8. Ceterum, quia difficile foret praesentes litteras ad singula regna praedicta et alia loca, in quibus de eis fides facienda est, deferri, volumus et dicta auctoritate decernimus quod illarum transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, etc.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiii iunii MDLXXIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 23 iunii 1573, pontif. anno II.

XX.

*Confraternitatem Sanctissimi Sacramenti in ecclesia B. Mariae supra Minervam, Ordinis Praedicatorum, nec non alias in aliis institutas, indulgentiis exornat*¹.

Gregorius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam vel memoriam.

§ 1. Pastoris aeterni, qui, ut humanum genus ab illius inimici manib. liberaret, in

Exordium et causa constitutionis edendae

¹ Ex Bullar. Ord. Praedic., tom. v, pag. 520.

ara crucis immolari, et in peccatorum nostrorum remissionem pretiosissimum Sanguinem suum effundere non dubitavit; ac in ultima coena, quam, cum discipulis suis Pascha celebrans, manducavit, in tanti beneficii memoriam, eis Carnem suam in cibum, et Sanguinem suum in potum, divina et incomprehensibili ordinatione, exhibuit, dicens: *Haec quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis*, vices, licet immeriti, gerentes in terris, et profunda meditatione recolentes, eam esse huius sacrosancti Sacramenti sublimitatem et excellentiam, ut numquam satis plene coli, numquam digne, quae nostra est imbecillitas, adorari valeat, facere nullo modo possumus quin christifideles, quos omnem operam impendere omnemque diligentiam adhibere conspiciamus ut Christi Corpus huiusmodi honorificentissime in ecclesiis custodiatur, et in processionibus deducatur, ac ad infirmos deferatur, pieque a christifidelibus suscipiatur, ad praemissorum ferventius exercitium, indulgentiis videlicet et peccatorum remissionibus, crebro invitemus; ut ii quorum gubernium nobis est commissum, tanti beneficii memoriam saepissime recolentes, illius institutori gratias sinceris affectibus, quod ex se ipsis habere non possunt, per huiusmodi exercitia facilius consequantur; ad quod peragendum etiam nos ipsos magis incitat, dum agnosimus hac ratione permotum felicitis recordationis Urbanum Papam quartum, praedecessorem nostrum, sanctissimi Corporis huiusmodi festivitatem indixisse, et ad illius celebrationem eosdem christifideles indulgentiarum concessione invitasse.

Indulgentiam plenariam statis diebus confratribus concedit.

§ 2. Cupientes itaque piam christifidelium confraternitatem, sub invocatione eiusdem Corporis Christi, in ecclesia domus B. Mariae supra Minervam, Ordinis Praedicatorum, rite institutam, et a piae memoriae Paulo Papa III, etiam praede-

cessore nostro, approbatam et confirmatam, ex qua, sicut accepimus, uberes fructus provenerunt, specialibus favoribus et gratiis exornari, de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus dictam confraternitatem intrantibus, qui tempore ingressus sui, ac iis ex confratribus, qui in die festo Corporis Christi aut eius octavae, vere poenitentes, peccata sua confessi fuerint, et Sacramentum huiusmodi sumpserint, et similiter eisdem confratribus, etiam poenitentibus et confessis, in ipsorum mortis articulo, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus et elargimur.

Necnon illam stationum Urbis.

§ 3. Praeterea eisdem confratribus utriusque sexus, extra Urbem existentibus, qui in diebus, in quibus stationes in ecclesiis in Urbe et extra illam existentibus habentur, altare seu locum, in quo Sacramentum custoditur, visitaverint, et septies Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam recitantes, pro exaltatione fidei catholicae et extirpatione haeresum et infidelium oraverint, easdem indulgentias, quas consequerentur si ea die illam ecclesiam in Urbe et extra eam visitarent, in qua ipsa statio habetur; insuper eisdem confratribus huiusmodi altare seu locum visitantibus, et ut supra orantibus, sexta quaque feria, centum dies; singula vero die in Coena Domini eisdem confratribus vere poenitentibus et confessis septem annos et totidem quadragenas.

Nonnullasque alias indulgentias pro plis operibus.

§ 4. Rursus, eisdem confratribus qui ad altare ipsius in tertia dominica cuiuslibet mensis, et in feria quinta in Coena Domini, Eucharistiam pie susceperint, decem annos et totidem quadragenas; ulterius, tam ipsis confratribus quam aliis christifidelibus utriusque sexus, dum ad aegrotos defertur, associantibus, et iis

qui, id facere impediti, ad sonum parvae campanae genuflexi, semel Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam recitaverint, et pro infirmo oraverint, quoties id fecerint, centum dies; iis vero confratribus, qui Sacramentum ipsum in processione, post maiorem missam eadem tertia dominica fieri consueta, associaverint, centum dies; et similiter eisdem confratribus vere poenitentibus et confessis, qui sepulcrum in dicta ecclesia Beatae Mariae, feria quinta in Coena Domini constructi solitum, visitaverint, septem annos et totidem quadragenas de iniunctis sibi, seu alias quomodolibet debitis, poenitentis relaxamus.

Quo in loco SS. Sacramentum servandum sit.

§ 5. Postremo, quia difficile esset certum locum, in quo Sacramentum reponatur, ubique uniformiter constituere; idcirco, ut Sacramentum ipsum vel in medio altaris maioris vel in alio commodiori loco, arbitrio loci ordinarii, si ecclesia in qua confraternitas celebratur, saecularis; si vero regularis fuerit, arbitrio eiusdem ecclesiae superioris, reponatur et constituatur.

Facultas aggregationis aliorum confraternitatum.

§ 6. Et ut huius sanctissimi Sacramenti celebritas tanto in maiori veneratione habeatur, quanto per diversas orbis partes latius diffundetur, ut gratias et indulgentias praedictas, praeter quam eas, quae ratione stationum Urbis lucri fiunt, aliis sanctissimi Sacramenti confraternitatibus extra Urbem erectis et erigendis, per transumpta, manu unius saltem ex ministris ad id deputatis, qui in sacro presbyteratus ordine constitutus existat, subscripta, gratis communicari valeat, eidem confraternitati concedimus, litteris super praesentibus conficiendis perpetuo duraturis.

Derogatio contrariorum.

§ 7. Non obstantibus praemissis ac apostolicis necnon, in provincialibus et synodalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus, constitutionibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem

quod, si dictae confraternitati aliqua alia indulgentia per nos perpetuo vel ad tempus nondum elapsam concessa fuerit, praesentes nostrae nullius sint roboris vel momenti.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum etc.

Datum Romae apud S. Marcum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, octavo idus augusti, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 6 augusti 1573, pontif. anno II.

XXI.

Nova institutio collegii Germanici in Urbe pro scholaribus nationis Germanicae pie ibidem educandis et instruendis, cum assignatione annui redditus privilegioque exemptionis a decimis et pedagiis.

**Gregorius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Postquam Deo placuit omnipotenti, qui, ex summa misericordia et bonitate sua, vocat ea quae non sunt tamquam ea quae sunt, humilitatem nostram ad universalis Ecclesiae regimen vocare, ex eo tempore nos, eiusdem adiuvante gratia, ea cogitare et urgere non destitimus, quae, sicut officii nostri ratio postulat, ad divinum ubique cultum et ecclesiasticam disciplinam restaurandam et augendam, animarumque salutem procurandam maxime cognovimus pertinere. In primis vero animo recolentes amplissimam Germaniae provinciam, quae, perpetuis superioribus saeculis, inter ceteras fortissimae ipsius nationis laudes atque virtutes, tanto sinceræ fidei et christianae religionis cultu eminere solebat, ut reliquis christianae reipublicae partibus non minori exemplo quam ornamento atque decori esset, nunc

Causae constitutionis.

tot tantisque in ea, instinctu Satanæ, excitatis de religione dissidiis, ita miserandum in modum afflictam et deformatam esse, ut nemo, vel mediocri pietate praeditus, sine lacrymis tam gravem animarum iacturam recordari, nedum intueri queat; eam praecipue curam suscepimus, ut quibuscumque possimus modis, nullis laboribus nullisve sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus.

Julius III erexit in Urbe collegium Germanicum, ad alendum et instruendum pueros nationis Germanicae, sed quasi destitutum remansit.

§ 1. Ac praeter alia, quae et litteris scribendis et nunciis in quasdam Germaniae partes hac ipsa de causa mittendis agere aggressi sumus, considerantes felicis recordationis Iulium Papam III, praedecessorem nostrum, optimo quidem consilio, collegium in Urbe alendorum, et latinis, graecis hebraicisque litteris, logica, physica aliisque liberalibus disciplinis et sacra demum theologia ac piis et christiano homine dignis moribus instituendorum Germanicae nationis puerorum causa erxisse, ut ii, non per se solum boni doctique evaderent; sed, ad patriam remeantes, habendis concionibus ac disputationibus, refellendis haeresibus, fideique orthodoxae veritati dilucidandae et defendendae, ac praeterea exercendae animarum curae, aliisque piis et sanctis operibus apti et idonei essent, et quam maximum in ecclesia Dei fructum ex se proferrent; tamen id eius coeptum atque conatum, tum propter obitum ipsius, tum ob varias, quae postea sequutae sunt, temporum et rerum difficultates, parum processisse nullumque incrementum suscepisse, quin potius quasi destitutum ac praetermissum esse, quoniam nec redditus ullus, nec quicquam fere certi attributum eo collegio fuerat, et ob id exiguum admodum puerorum huiusmodi numerum, prae magnitudine provinciae et messis quae in ea est, hoc tempore ali et institui.

§ 2. Nos propterea, ad opus hoc eidem

nationi adeo utile et salutare totis viribus promovendum, animum et mentem nostram convertimus. Quocirca¹ omnipotentis laudem, sanctaeque ipsius Ecclesiae incrementum, praecipuamque Germanicae nationis salutem et commodum, motu proprio et ex certa scientia nostra, auctoritate apostolica, collegium praedictum Germanicum appellandum renovantes, illud rursus et de integro in alma Urbe nostra erigimus et instituimus. Volumusque in eo post hac non minus quam centum pueros, ex universa Germania septentrionalibusque illi adiacentibus regionibus colligendos, dictis scientiis ac disciplinis necnon sacris canonibus institui atque erudiri.

Et pro illius sustentatione applicet annuos ducatos decem milles;

§ 3. Ad quorum sustentationem redditus annuos decem millium aureorum attribuire ipsi collegio decrevimus; eiusque rei causa, unionem, annexionem et incorporationem monasterii Ss. Sabae et Andreae dictae Urbis, olim Ordinis Cisterciensis, hospitali nostro Sancti Spiritus in Saxia de Urbe a felicis recordationis Pio IV, praedecessore nostro, praedicta auctoritate perpetuo factas, dilecti filii Bernardini Cirilli, praeceptoris dicti hospitalis, ad hoc accedente consensu, harum serie perpetuo dissolventes, monasterium ipsum, cura et conventu carens, suppressis in eo, si quidem adhuc sint, Ordine, statu et essentia regularibus, cum illius ecclesiae, cellis, aedificiis, proprietatibus, bonis, iuribus, iurisdictionibus et actionibus quibuscumque, praedicto collegio perpetuo unimus, annectimus et incorporamus; illique in specie in perpetuum dotis nomine concedimus, donamus, attribuimus et assignamus quatuor ipsius monasterii fundos, videlicet Montis Mariae Magnae, Montis Mariae Parvae, Martinoli de Palo, et Quarti Sancti Sabae vocabulos, pro quibus dilectus filius nobilis vir Paulus Giordanus Ursinus, dux Brachiani, domicellus

¹ Quocirca ad Dei omnipotentis legunt Matthaei et Cherubini (n. r.).

Romanus, annum vectigal mille et ducentorum aureorum solvere teneatur; praeterea fundum Turris de Valle, qui hoc tempore locatus est mille et centum aureis; item pedicam de Turre Cennorum, annui redditus ducentorum aureorum; pedicam Grotone appellatam, annui redditus centum et quadraginta aureorum; pedicam in dogana, sub annua responsione quinquaginta aureorum Darii familiae locatam; molam frumentariam prope ecclesiam Sancti Pauli, locari solitam aureos quinquaginta annuos; canones octoginta aureorum ex vineis ecclesiae Ss. Sabae et Andreae, pro decimis percipi solitos: in quibus omnibus aedibus, aedificiis, fundis, vectigalibus, bonis, proprietatibus, redditibus, emolumentis, iuribus et actionibus universis, idem collegium ita plene succedere, subrogare et substitui, idemque ei ius directi et utilis domini competere decrevimus, quod hospitali S. Spiritus quovis modo competeat aut competere poterat in futurum; eam tamen conditionem adiicientes, ut summa duorum millium octingentorum et quinquaginta aureorum, quae ex dictis redditibus annuatim constituitur, tantum detrahatur quantum impendi necesse fuerit pro oneribus monasterii et ecclesiae Ss. Sabae et Andreae, cuius haec bona erant, sustinendis: videlicet, pro pensione fratribus dicti Ordinis Cisterciensis, qui ipsius monasterium Ss. Sabae et Andreae inhabitabant et ad ecclesiam S. Crucis in Hierusalem traducti fuerunt ibique degunt, persolvenda, quingenti aurei; pro victu et stipendio quatuor ministrantium in ipsa ecclesia Ss. Sabae et Andreae, trecenti aurei; pro fabrica, utensilibus aliisque rebus necessariis, quinquaginta aurei; quibus deductis, duo supersunt aureorum millia annui proventus. Assignamus praeterea eidem collegio annuam pensionem mille et ducentorum aureorum ex distributio-

nibus pilei appellatis totius collegii venerabilium fratrum nostrorum S. Romanae Ecclesiae cardinalium, singulis mensibus pro rata percipiendam; reliqua autem sex millia et octingentos aureos, qui conficiendae summae decem millium aureorum desunt, ex fisci et Camerae nostrae Apostolicae pecuniis quotannis numerari volumus, distributa in menses singulos, pro rata parte, solutione, quoad de totidem reddituum summa in bonis stabilibus, ecclesiasticis vel saecularibus, eidem collegio a nobis fuerit provisum: ita quod liceat dilectis filiis rectori et aliis ministris dicti collegii corporalem possessionem monasterii, honorum, proprietatum, fundorum, censuum, iurium, iurisdictionum ceterorumque praedictorum, per se vel alium seu alios, propria auctoritate, libere apprehendere et perpetuo retinere; ac fructus, redditus, proventus illorum in dicti collegii usus et utilitatem convertere, cuiusvis licentia desuper minime requisita. Ceterum cum Societatis presbyterorum Iesu, in hoc educandorum instituendumque puerorum munere, diligentia, fides, integritas, et in aliis huiusmodi collegiis et in hoc ipso satis cognita sit atque perspecta, volumus idem collegium atque scholares, sub ipsorum, sicut adhuc fuit, regimine, institutione, doctrina atque obedientia esse.

§ 4. Necnon collegium ipsum ipsiusque rectores, gubernatores, magistros, praecipuos atque scholares pro tempore in eo existentes, eorumque bona, mobilia et immobilia, cuiuscumque qualitatis et quantitatis, in dicta Urbe vel extra, ac alias ubique locorum consistentia, ab omni iurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate et potestate pro tempore existentis senatoris et consulum ac conservatorum et reformatorum dictae Urbis, necnon rectoris studii generalis aliorumve quorumcumque iudicum et of-

Huiusque gubernium concedit praebiteris Societatis Iesu;

Exemptionem a iurisdictione senatoris, consulum, etc.;

ficialium, in ipsa Urbe vel alias ubilibet constitutorum;

§ 5. Illaque ac in propriis eorum rebus et bonis cum eis contrahentes a solutione et exactione quorumcumque pedagii, gabellae, bollettini, decimarum et cuiusvis alterius, tam ordinarii quam extraordinarii oneris, ex quacumque causa impositorum et imponendorum, eximimus et prorsus liberamus, ac sub beati Petri et Sedis Apostolicae atque nostra protectione suscipimus, nobisque et dictae Sedi immediate subiicimus, ac liberos, immunes et exemptos declaramus.

§ 6. Atque insuper eidem collegio et scholaribus, rectoribus et gubernatoribus, ut omnibus et quibuscumque privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus et indultis, quibus Studium generale abnae Urbis et illius rector doctoresque et in eo legentes quovis modo utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed aequae et pariformiter, uti, potiri et gaudere valeant in omnibus et per omnia, concedimus et indulgemus, illaque eis communicamus.

§ 7. Necnon senatori, consulibus, conservatoribus, reformatibus, rectorique et aliis iudicibus, officialibus et personis praedictis, ac pro tempore existenti S. R. E. camerario, praesidentibusque et clericis Camerae Apostolicae ac quibusvis commissariis ad exactionem decimarum et aliorum quorumcumque onerum, praefatorum pro tempore deputatis, ne, quarumcumque litterarum eis sub quibuscumque tenoribus et formis concessarum praetextu, collegium, scholares, rectores et gubernatores praedictos seu eorum aliquem, in praemissis quomodolibet molestent seu molestari permittant, districtius inhibemus.

§ 8. Et praeterea regentibus ac superioribus dicti collegii, cum assistentia ta-

men cardinalium protectorum, qui pro tempore constituti fuerint, seu alicuius eorum, vel de ipsorum consilio et expresso consensu, illos, quos in dicto collegio et alibi per debitum tempus studuisse, ac scientia et moribus idoneos esse repererint, in praedictis facultatibus ad baccalaureatus, licentiatum doctoratusque et magisterii gradus, servata forma concilii Viennensis, iuxta universitatis eiusdem Urbis consuetudinem, seu alias promovendi, et ipsorum graduum solita insignia eis exhibendi: quodque in facultatibus supradictis sic promoti illas legere et interpretari ac de eis disputare, et quoscumque gradui seu gradibus huiusmodi convenientes actus exercere; ac omnibus et singulis privilegiis, gratiis, favoribus, praerogativis et indultis, quibus alii in praedicta seu aliis Universitatibus et alibi, iuxta illius et aliarum Universitatum huiusmodi constitutiones et mores, ad gradus praedictos promoti, de iure vel consuetudine, utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum, uti, potiri et gaudere possint ac debeant, perinde ac si gradus praedictos in ipsa Universitate, iuxta consuetudines et mores praedictos, suscepissent, concedendi et indulgendi, liberam, eadem auctoritate, damus facultatem et potestatem.

§ 9. Ut vero etiam eiusdem collegii conservationi bonoque regimini, tam in his quae ad scholarium institutionem et disciplinam, quam quae ad victum, vestitum aliaque huiusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, et promptum eis paratumque auxilium sit, venerabiles fratres nostros Ioannem Moronum Ostiensem et Alexandrum Farnesium Praenestinensem episcopos, ac dilectos filios Marcum ab Altempis S. Georgii, Ptolomaeum Comensem S. Agathae, ac Ludovicum Madruccium S. Honophrii titulo-

Regentibus et superioribus collegii concedit facultatem ut una cum protectores possint scholares ad gradus promovere, etc.;

Deputatque collegii protectores pro eius regimine;

Exemptionemque a decimis et gabellis concedit, quod melius declarat infra;

Privilegia Studii Urbis tribuit;

Inhibetque omnibus officialibus ne collegium desuper molestent;

rum, S. R. E. presbyteros cardinales, eiusdem collegii protectores et defensores constituimus et deputamus; quorum consilio et ope, tam supradicta quam quaecumque ad eosdem in collegio admittendos scholares retinendosve atque de beneficiis ecclesiasticis providendos spectantia agantur, statuatur et ordinentur. Dantes eisdem et pro tempore existentibus protectoribus plenam et liberam facultatem et auctoritatem, pro salubri directione et conservatione dicti collegii, ipsiusque honorum et rerum ac iurium, tam temporalium quam spiritualium, oeconomos, advocatos, procuratores aliosque ministros et officiales in eo deputandi amovendique, et alios eorum loco suffiendi; ordinationes praeterea et statuta (aequata tamen et honesta sacrisque canonibus et concilio Tridentino non repugnantia) faciendi et edendi; eaque, cum opus visum fuerit, revocandi, immutandi, corrigendi aliaque de novo condendi, quae postquam facta, edita, revocata, immutata et correctae fuerint, perinde haberi volumus ac si auctoritate apostolica approbata et confirmata essent; illaque ab omnibus rectoribus, magistris, scholaribus aliisque personis in collegio servantibus et ministrantibus, inviolabiliter observari, ac iuxta eorumdem dispositionem a quibusvis iudicibus, sublata quavis aliter iudicandi facultate, iudicari et definiri debere; et si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Contrariis derogat;

§ 10. Non obstantibus nostra de unionibus committendis et valore exprimendo, ac Lateranensis concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a iure permissis, fieri prohibentis, ac aliis apostolicis constitutionibus; necnon hospitalis et Urbis praedictorum, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis et eisdem senatori, consulibus, conservatoribus, reformato-

ribus, camerario, universitatibus ac eorum collegiis, rectoribus et personis aliisque praedictis, necnon praedictae Urbi et populo Romano, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; necnon litteris unionis, concessionis et applicationis monasterii praedicti eidem hospitali, etiam in compensationem aliorum iurium cessorum vel oblatozum, etiam intuitu hospitalitatis et quibuscumque aliis causis, factis; quibus omnibus, illorum tenores, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 11. Ut vero etiam temporalibus commodis spiritualia munera addamus, quibus fidelium devotio et merita crescere magis et augeri possint, de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate nostraque confisi, omnibus et singulis scholaribus, qui in id collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, ac deinde in exitu, si quidem, confessi et contriti, sacram communionem devote perceperint, atque etiam si eodem in collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, concedimus et elargimur.

Nulli ergo omnino hominum etc.

Datum Romae apud S. Marcum, anno Incarnationis dominicae MDLXXIII, octavo idus augusti, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 6 augusti 1573, pontif. anno II.

Sequitur amplior concessio exemptionis a datis etc.

Gregorius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Ut ceteri de republica benemeriti immunitate interdum iuvandi sunt, ita maxime eorum ratio hac in re habenda est,

Indulgentias scholaribus dicti collegii elargitur.

Clausulae.

Exordium.

quos ad fidei catholicae incrementum in sinu nostro confovemus.

Amplior exemptio a datis et gabellis.

§ 1. Quocirca, ut collegium Germanicum pridem a nobis in Urbe nostra de integro institutum, in quo non minus quam centum pueros ex universa Germania septentrionalibusque illi adiacentibus regionibus colligendos, liberalibus scientiis ac disciplinis necnon sacris canonibus et theologia institui atque erudiri volumus, et ad illorum sustentationem redditus annuos decem millium aureorum ipsi collegio perpetuo attribuimus, speciali privilegio prosequi volentes, motu proprio deque nostra mera liberalitate, collegium praefatum eiusque res et bona quaecumque, praesentia et futura, ac ipsius collegii scholares et alios in eo degentes, ab omnibus et singulis portarum, molendinorum farinae, trium pro centenario ac quatuor iuliorum pro quolibet vegete vini solvi solitorum, aliisque datis, vectigalibus, angariis ac terrae marisque gabellis et dohanis, ordinariis et extraordinariis, hactenus quomodolibet impositis, et in posterum, quandocumque, quavis occasione vel causa, etiam de necessitate exprimenda, imponendis, etiam ad instar exemptionis dilectorum filiorum Camerae Apostolicae clericorum, etiam ratione Ripae et Ripetae, dohanae terrae ac etiam gratiae nuncupatae Urbis praedictae, necnon carni, vinorum, pannorum lini, lanae, serici, et quarumcumque aliarum rerum ad humanum victum et vestitum necessariarum, ex toto Statu nostro Ecclesiastico et quibuscumque aliis locis extra dictum Statum consistentibus, ad collegium praefatum, tam per terram quam per mare et aquam dulcem ac alias quomodolibet, conducendorum, ac etiam iam ad dictam Urbem quomodolibet conductorum ac in ea existentium, pro eodem collegio, in magna seu parva quantitate, tam in barchis quam in magazenis et alias

Bull. Rom. Vol. VIII.

8

quomodolibet emendorum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo eximimus et liberamus, liberaque, immunita et exempta esse volumus.

§ 2. Districtius inhibentes omnibus et singulis tam Urbis quam Status praedictorum, gabellarum, datiorum et vectigalium eorumdem datariis, conductoribus seu appaltatoribus ceterisque ad quos spectat et spectare poterit quomodolibet in futurum, ne collegium praefatum illiusque scholares et personas, vel pro eis agentes, et eorum bona quaecumque aut eorum quemlibet, directe vel indirecte, quovis quaesito colore vel ingenio, molestare, impedire vel perturbare audeant seu praesumant. Quinimo, eis in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant ipsos et eorum quemlibet immunitate, exemptione et aliis praemissis pacifice frui et gaudere. Ac decernentes irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Inhibitio ne collegium desuper molesteretur.

§ 3. Non obstantibus praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis; necnon dictae Urbis et dohanarum praedictarum ac quorumcumque tribunalium et curiarum, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem tribunalibus et curiis, illorumque iudicibus necnon appaltatoribus et dohanariis praedictis, ac quibuscumque aliis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu et scientia similibus ac alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, etiam si, pro sufficienti eorum derogatione, de illis eorumque to-

Derogatio contrariorum.

lis tenoribus specialis, specifica et expressa ac individua mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 4. Volumus autem quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici eiusdem collegii secretarii subscriptis, et sigillo communi eiusdem collegii munitis, eadem prorsus fides, in iudicio et extra, ac alias ubicumque opus fuerit, adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo quarto, idibus iulii, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 15 iulii 1574, pontif. anno III.

XXII.

Declarationes constitutionis a Pio Vedilae circa electionem et munus ministri generalis aliorumque praelatorum Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, ac formam et qualitatem novitiorum recipendorum etc. 1.

Gregorius Papa XIII, ad perpetuam rei memoriam.

Consuevit Romanus Pontifex, cui universi christifideles curae sunt, de Religioni adscriptis viris, ut in regularis observantiae candore iidem conserventur,

1 De toto Ordine Franciscano notavi in Honori III constitutione LXVII, *Sotet*, tom. III, pag. 394. Et signanter de his fratribus de Observantia scripsi ad Leonis X const. xxvii, *Ite*, tom. v, pag. 692.

specialem cogitationem suscipere; quod si aliqua per praedecessores suos ad eum finem statuta sunt, quae experientia docente, minime expedire cognoscit, declarationibus aliisque rationibus non desinit prospicere.

§ 1. Accepimus nuper felicitis recordationis Pium Papam V, praedecessorem nostrum, per suas in forma brevis litteras, quarum seriem praesentibus pro expressis habemus, circa Ordinem fratrum Minorum de Observantia salubriter in via Domini dirigendum, inter alia de ministro generali, commissario et procuratore, etiam generalibus et provincialibus, ut eo in capitulo, quo absolvi debent, diffinitores non essent, neque vocem haberent, statuisse.

§ 2. Nos eam praedecessoris ordinationem, nonnullis de causis, quae rationi maxime consonae sunt, adducti, ad eum actum coarctamus, dum in officio, quod gesserunt, successor eligitur.

§ 3. Dictarum vero litterarum partem, quae ante dictae proxima est, in qua cavetur ut iidem omnes minister generalis et alii praedicti, facta successoris electione, discedant,

§ 4. Nos ita declaramus ut, statim facta renunciatione officii, discedere debeant; ut si qui eos accusare velint, durante tempore syndicatus, libere id facere possint; eo autem finito, iuxta seriem dicti Ordinis generalium statutorum, in diffinitorio recipiantur.

§ 5. Ac dum per easdem litteras praecipiebatur quod provincialium ministrorum electio libere per vota secreta fieret, ita ut commissarius generalis vel qui electioni praesideret, si formam praedictam transgredi, seu electores quominus libere eligerent quovis modo impedire convictus

1 Vide Pii V const. cxviii, *Pastoralis*, tom. VII, pag. 917.

Pii V ordinatio circa electionem praelatorum 1.

Huius Pontificis declaratio circa dictam electionem.

Pii V ordinatio de discessu praelatorum a capitulo.

Huius Pontificis declaratio circa hunc discessum.

Pii V ordinatio circa subornantes et subornatos pro electionibus.

fuisse, officio privatus existeret. Qui vero in electionibus omnibus vel ante eas, per sex menses, pro se vel pro alio subornasset, excommunicationis sententiam, a qua non nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem, praeterquam in mortis articulo, absolvi posset, et voce activa et passiva perpetuo careret.

Huius Pontificis declaratio quoad praedictorum subornantium et subornatorum excommunicationem.

§ 6. Facultatem, quoad casus praedictos Romano Pontifici dumtaxat per dictum praedecessorem reservatam, etiam ministro et commissario generalibus, quando de ipsis non agitur, in omnes eventus praedictos impartimur. Quod autem de subornato et eo, pro quo subornatio fieret, qui subornantem non detulisset, ut eandem excommunicationis poenam incurreret, per dictum praedecessorem statutum fuit, penitus abolemus.

Pii V ordinatio circumtempus quo praedicti durarent in officio et ad illud reeligere non possent.

§ 7. Et quod disponebatur de officio generalis ministri, quod per octo annos duraret; commissarii vero ac procuratoris generalis necnon provincialis, per quatuor, ipsique, semel officio functi, ad idem eligi non possent, nisi post sexdecim annos.

Huius Pontificis declaratio circa tempus relectionis 1.

§ 8. Nos ad statutorum generalium dicti Ordinis seriem et formam reducimus, quibus dicitur expresse quod officia semel exercentes ab eis quae gesserunt per duplum temporis vacare debent, ita ut duae electiones celebrentur antequam ad eadem officia iterum eligantur.

Huius Pontificis correctio d. bullae Pii V circa electionem ministri gen. in procuratorem etc. 2.

§ 9. Corrigimus etiam litterarum praedictarum eam partem, in qua statuitur quod nec commissarius generalis in ministrum seu procuratorem generales, nec minister generalis in procuratorem vel commissarium generales, nisi post dictos sexdecim annos, eligi possint; dantes et concedentes eis ad quos spectat, facultatem commissarium generalem in mini-

1 Hodie circa tempus servatur Leonis X bull. xxvii, *Ite*, tomo v, pag. 692. 2 Ad hoc vide aliam declarationem quae mox subsequitur.

strum seu procuratorem generales, et e converso, etiam immediate postquam aliquo ex dictis officiis functi fuerint, etiam lapsu temporis praedicto non expectato, pro tempore eligendi.

§ 10. Praeterea ex eisdem litteris, quod de duobus discretis, quorum consilio generalis minister uti deberet, mandatum fuerat, cum expertum sit dictos discretos habere nequaquam Ordini praedicto expedire; quodque de sacrae theologiae lectore, qui quatuor cursus absolvisset, ut activa et passiva voce in provinciali capitulo uteretur, in eisdem statuebatur, tollimus.

§ 11. Decernentes de novo quod, quoad illos, qui ex mahometanorum, iudaeorum vel haereticorum damnatorum descendunt origine, servetur quod pie memoriae Paulus Papa IV, praedecessor noster, per suas in forma brevis litteras, sub datum videlicet vigesima quarta aprilis MDLIX, pontificatus sui anno quarto, statuit.

§ 12. Non obstantibus litteris praedictis, in partibus per nos alias declaratis et reformatis, quas in reliquis firmas esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die octava septembris, millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, pontificatus nostri anno II.

Sequitur alia declaratio praesertim constitutionis, et alterius Pii V, de qua ibidem.

Consuevit Romanus Pontifex etc. 1.

§ 1. Ad tollendam autem omnem ambiguitatem et difficultatem, quae super istis nostris vel praedecessoris nostri verbis oriri inter fratres praedictos possent, ita ut sequitur, quid circa praedictum

1 Omittitur haec narrativa, quia ipsa bulla est quae praecedit.

Et circa custodes et theologiae lectores.

Confirmatio bullae Pauli IV circa descendentes ab haereticis etc.

Clausulae derogatoriae.

Declaratio dictarum ordinationum circa vocem praelatorum et discessum eorumdem a diffinitorio.